

ಸುರುಚಿ ಪ್ರಕಾಶನ-೪

ದೀಪಧಾರಿ

ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿ

ಸುರುಚಿ ಪ್ರಕಾಶನ
ಸರಸ್ವತಿಪುರಂ, ಮೈಸೂರು

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200883

UNIVERSAL
LIBRARY

ಸುರುಚಿ ಪ್ರಕಾಶನ-೪

ವಿಲಾಸಧಾರಿ

ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿ

ಸುರುಚಿ ಪ್ರಕಾಶನ
ಸರಸ್ವತಿಪುರಂ, ಮೈಸೂರು

ಸೂಪಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ ೧೯೫೬

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಲೇಖಕರವು

ಬೆಲೆ : ಸಾಧಾರಣ ಪ್ರತಿ ೧—೦—೦
ಕ್ಯಾಲಿಕೊ ಪ್ರತಿ ೨—೦—೦

ಮುದ್ರಕರು :
ಚೇತನ ಮುದ್ರಾಲಯ
ರಮಾವಿಲಾಸ ಅಗ್ರಹಾರ, ಮೈಸೂರು.

ಅರ್ವಣ

ಕವಿವರ್ಧ್ಯ
ಶ್ರೀ ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರ

ಅರುವತ್ತೊಂದನೆಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ
ಸವಿನೆನಪಿಗೆ

ಕಾವ್ಯವಾಚನಕ್ಕೆ ನೊದಲು

ಈ ನನ್ನ ಐದನೆಯ ಕವನಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಓದುಗರ ಕೈಯಲ್ಲಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ನೊದಲಿನ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದವು ಈಚೆಗೆ ರಚಿತವಾದವುಗಳು.

ಕನ್ನಡ ಕವಿತೆ ಈಚೆಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಆಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನೂತನ ರಚನಾ ವಿಧಾನದೊಂದಿಗೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. 'ನವ್ಯಕಾವ್ಯ'ದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಮತ್ತೊಂದು ಮಜಲು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಒಂದೇ ಗಿಡದ ಕೊಂಬೆಗಳಾದರೂ ಅವುಗಳ ಆಕಾರ, ಮಣಿತ, ಭಂಗಿ, ರಸಪುಷ್ಟಿ, ಬೇರೆಬೇರೆ ಯಾಗಿರುವಂತೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲೂ—ಶೈಲಿ, ಭಂದ, ಪದಗಳ ಬಳಕೆ, ಒಟ್ಟಿಂದದ ಪರಿಣಾಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ—ಹಿಂದಿನ ಕವಿತೆಗಳಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಹಾಗೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಒಂದು ಹೊಸ ರುಚಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥದೇ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅದು ತಳೆದಿದೆಯೆಂದು ಈಗಲೇ ಹೇಳಬರುವಂತಿಲ್ಲವಾದರೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ವತಂತ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಬೆಳೆದುಬರಬೇಕಾದದ್ದು ; ಅದನ್ನು ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಯಗೊಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕಾದುದು ನಿಜವಾದ ಕಾವ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಈ ಸಂಗ್ರಹದ ಕೆಲ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ನವ್ಯಕಾವ್ಯಮಾರ್ಗದ ಹಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಓದುಗರು ಕಾಣಬಹುದು. ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಯಶಸ್ವಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳೆಂದು ನಾನಿವನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅಧುನಿಕ ಭಾವಗೀತೆ ಹಾಗೂ ನವ್ಯಮಾರ್ಗಗಳ ನಡುವೆ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿರುವ ಕಂದರಕ್ಕೆ ಇದು ಸೇತುವೆಯಾದೀತೆಂಬ ನಮ್ಮಭಾವನೆ ನನಗಿದೆ.

ಧಾರವಾಡ ಆಕಾಶವಾಣಿಯ ಯುಗಾದಿ ಕವಿಸಮ್ಮೇಲನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಓದಿದ 'ದೀಪಧಾರಿ' ಕವಿತೆಯನ್ನು ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಅನುಮತಿಯಿತ್ತ ಆಕಾಶವಾಣಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಜೀವನ, ಜಯಂತಿ, ಪ್ರಬುದ್ಧಕರ್ಣಾಟಕ, ಜಯಕರ್ನಾಟಕ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜಾವಾಣಿ, ಪ್ರಪಂಚ, ಚಿತ್ರಗುಪ್ತ, ಕರ್ಮವೀರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗ್ರಹದೊಳಗಿನ ಕೆಲವು ಕವನಗಳನ್ನು ಈ ನೊದಲು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದ ಸಂಪಾದಕರ ನೆರವನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೆನೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಗೆಳೆಯ ಶಿಂಧುವಳ್ಳಿ ಅನಂತಮೂರ್ತಿಯವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವ ತಮ್ಮ ಸುರುಚಿ ಪ್ರಕಾಶನದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸಾಹಸಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಂತೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಅಚ್ಚರಿಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಚೇತನ ಮುದ್ರಾಲಯದವರು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗುವಂತೆ ಇದನ್ನು ಅಚ್ಚುಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿವರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಲ್ಲಬೇಕು.

೨೮, ನಾರಸ್ವತಪುರ,
ಧಾರವಾಡ

ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿ

ಪ ರಿ ವಿ ದಿ

	ವಿವರ	ಪುಟ
೧	ಬೇಲಿಯಮೇಲಿನ ನೀಲಿಯ ಹೂಗಳು	೧
೨	ಮಧುರ ಚಿನ್ನರ ನೆನಪಿಗೆ	೨
೩	ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣದರ್ಶನವನೋದಿ	೪
೪	ಮನೆ - ಕಿಟಕಿ	೫
೫	ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮಜಲು	೮
೬	ವಿರಹಿ ಸಂಜೆ	೧೦
೭	ನೊಳ್ಳೆ	೧೨
೮	ಚಿಂತನ	೧೫
೯	ಋತುಸಂಸಾರ	೧೭
೧೦	ನೆರಳು	೨೦
೧೧	ಕಾಲತೀತ	೨೨
೧೨	ಮೃತ್ಯುಬಂಧ	೨೪
೧೩	ಹೊಸ ಹುಟ್ಟು	೨೬
೧೪	ಪಡುಗಡಲು	೨೭
೧೫	ಪಣತಿ	೨೮
೧೬	ಕೊನೆಯ ನಿಲ್ಲಾಣ	೩೪
೧೭	ದ್ವಂದ್ವ	೩೯
೧೮	ಇವನಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಬೈಗು-ಬಿಳಗು !	೪೨
೧೯	ದೀಪಧಾರಿ	೪೬

ಒ ಪೈಪೀಲೆ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಇದ್ದುದು	ಇರಬೇಕಾದುದು
೪	೧	ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣದ	ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣ
೯	೩	ತುಂಡು	ತೊಂಡು
”	೪	ವಾಡೆಯಲ್ಲಿ	ವಾಡೆಯಲಿ
೧೦	೧	ವಿರಹಿ ಸಂಜೆ	ವಿರಹಿ—ಸಂಜೆ
೧೨	೨೧	ಕಳ್ಳನೋಲು	ಕಳ್ಳನೊಲು
೧೬	೮	ಜಿಗಿದ	ಜಿಗಿದು
”	”	ವಿಶ್ವೇತನ	ನಿಶ್ವೇತನ
”	೯	ಚಿಂತನ	ಚಿಂತನ
೨೦	೭	ಮೀಟೆ	ಮೀಟೆ
೨೩	೧	ಟಾರುಬೀಡಿಯ	ಟಾರುಬೀಡಿಯ
೨೧	೧೧	ಶಾಲಿಧಾನ್ಯ	ರಾಲಿಧಾನ್ಯ
೨೨	೨೧	ಸನ್ನಾಪ್ತ	ಸನ್ನಾಪ್ತ
೨೬	೧೨	ಏನೋ	ಏನೋ
೨೮	೭	ಮುತ್ತೆ	ಮುತ್ತಿ
೪೨	೧೯	ತಾವು	ಕಾವು
೪೩	೧೭	ಹಾರಿಸುಹನು	ಹಾರಿಸುತಿಹನು.

ಬೇಲಿಯ ಮೇಲಿನ ನೀಲಿಯ ಹೂಗಳು

ಸಾಲಾಗಿ ನವಿಲು ಗರಿಗೆದರಿ ನರ್ತಿಸಿದಂತೆ

ಮುಂಜಾವದಲಿ ಬೇಲಿತುಂಬ ನೀಲಿಯ ಹೂವು
ಜೀವನೋತ್ಸಾಹದಲಿ ಎದೆದುಂಬಿಸುವ ರೂಹು!

ಭೂಮಿಯಾಳದ ಭಾವ ಮೇಳೈಸಿ ಪುಟಿದಂತೆ

ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲೆ ಮನಸೇಚ್ಚಿ ಬೆಳೆದಿಹ ಬಳ್ಳಿ

ತೆರೆದಿಹುದು ನೂರು ಸಾವಿರ ನೀಲ ಬಗೆಗಣ್ಣು !

(ನೇಸರನಿಗೂ ಜಗಕು ಇನ್ನೂ ನಿವ್ವೆಗಣ್ಣು)

ಎಲ್ಲ ಒಂದೇ ಅದಕೆ—ತೋಟ ಬೇಲಿಯಕಳ್ಳಿ

ಬಿಸಿಲು ಬಲಿಯುವ ಮುನ್ನ ಬಗೆಗೊಂಡ ಸೌಜನ್ಯ

ಮುಖವ ಸಣ್ಣದು ಮಾಡಿ ಮುದುಡಿಕೊಂಡರೆ ಜೀವ

ಬರಿಯ ನೆನಪಿಗೆ ಉಳಿದ ದೇಟೆಗಂಟಿದ ಹೂವ

ಬದಿಬದಿಗೆ ನಾಳೆಯರಳುವ ಮೊಗ್ಗ ಮೂರ್ಧನ್ಯ !

ವಿಮಲ ಕೋಮಲ ಕಾಂತಿಯೊಗುಮಿಗುವ ಚೈತ್ರಾಕ್ಷ

ಅದೊ ಅಲ್ಲ ಇದೊ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸುಮಸಾಕ್ಷ !

ಮಧುರಚೆನ್ನರ ನೆನಪಿಗೆ

ಜಾನಪದ ಜೀವನದ ಸಂಗೀತಕೆದೆಯೋತು
ಹೂವು ಹೂವಿನ ಜೇನು ತೊಳೆಯ ಬಿಡಿಸಿ
ಹೊಸ ಬೆಳೆಯ ಕಸುವಾಗಿ ಸ್ನೇಹರಸದೊಳು ಮಾಗಿ
ಸುಗ್ಗಿ ಮಾಡಿದಿರಂದು ನಾಡನಲಿಸಿ !

ಅಂದಿನಿಂದೆನ್ನೆದೆಗೆ ಮೂಡಿಹುದು ಮಳೆಬಿಲ್ಲು
ಆಡಿಹವು ನಿಮ್ಮೂರ ನವಿಲಹೆಜ್ಜೆ !
ಕಾಳರಾತ್ರಿಯು ಬೆಳಗು ಬೈಗುಗಳು ದಾಟಿದವು
ಕಂಡೆ ನಾ ನಿಸ್ಸೀಮ ನಯದ ಓಜೆ !

ದೇಹ ಮೋಂಬತ್ತಿಯೊಲು ಮುಡಿದ ಬೆಳಕಿನ ಕುಡಿಗೆ
ಕರಗಿ ಮಿದುವಾಗಿತ್ತು ಅಂತರಂಗ ;
ಬೆಳ್ಳುಗಿಲ ಕನಸುಗಳು ಸಚ್ಚಿದಾಕಾಶದಲಿ
ದೇವತಾಪೃಥಿವಿ ಮೈದಡವಿದಾಗ !

ಹರಿಗಡಿದ ಬಾಳಿನೊರತೆಯ ತೋಡೆ ಪ್ರೀತಿ ಜಲ
ನೆಲೆಯೊಡೆದು ಬರೆ ಮಧುರಗೀತವಾಗಿ
ಹಲವನೆಲ್ಲವನುಳಿದು ಹಾಡಿ ಮೀಸಲುಗವಿತೆ
ಚೆಲುವನಲ್ಲಿಯೆ ಬೆರೆತೆ ಬಯಕೆ ಮಾಗಿ !

“ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಶಬ್ದದಾಚೆಯ ಶಬ್ದ ”—
ಮೌನ ಕೋಗಿಲೆಯದನೆ ಧ್ಯಾನಿಸಿತ್ತು !
ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿಯ ಚಿತ್ತವದರ ಸುಳಿವಿಗೆ ಹೊರಳಿ
ಬೆಳಗಿನೊಳಗಿನ ಬೆಳಕು ಹೀರುತಿತ್ತು !

ಇಲ್ಲಿ ಊರಿದ ಬೀಜವಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು ಗಿತ್ತು
ಆಕಾಶದಡವಿಯಲಿ ಕೊಂಬೆ ಚಾಚಿ!
ಮರದ ನೆರಳಲಿ ತನ್ನ ನೆರಳನರಸಲು ಬಹುದೆ?
ಅರಿತವರಿಗಂತದುವೆ ಆತ್ಮಸೂಚಿ!

ತನುವು ನಿಸದಿಗೆಗಲ್ಲು ಮನವು ಮಾಸತಿಕಲ್ಲು
ನಿಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯೊಂದು ವೀರಗಲ್ಲು!
ಭಾವ ದೇವಾಲಯದಿ ನಿತ್ಯ ನಂಬಾದೀಪ
ಶರಣು ಶರಣೆಂಬುದೇ ಕೊನೆಯ ಸೊಲ್ಲು!

ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣದ ದರ್ಶನವನೋದಿ

ಮಲೆನಾಡ ನಿರ್ದುರಿಣಿ ತಡಿಯ ತಳಿದೊಂಗಳಲಿ
 ನಲಿವ ಮಂಗಲಪಕ್ಷ ನಿಚ್ಚಹಸುರಿನ ಒಸಗೆ
 ಹಾಡಿ ಈ ನೆಲದ ಮಣ್ಣೆಂದೊಗೆದ ಹಾಲ್ಮೆನೆಗೆ,
 ಸೂರ್ಯಚಂದಿರ ತಾರೆ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗುವ ನೀಲಿ
 ತೇಲಿಸಿತು ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ತನ್ನ ಮೃತ ಲೀಲೆಯಂ !
 ಭವ್ಯಶೈಯ ಕನಸು ಗರಿಗೆದರಿ ಮರದುದಿಯಿಂದ
 ಬಾನಮುಡಿಗಳಿರಿ ಬೆಳಕಿನ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಿಂದ
 ಮಿಡಿಯಿತೊಂದದ್ದು ತೋಂಕಾರ ವಿಣಾರವಂ !
 ಗುಣಕೆ ಮತ್ಸರಮುಂಟೆ ? ದೇಗುಲದ ಗಂಟೆಯುಲಿ
 ಕಂಬ ಕಂಬವ ತುಂಬಿ ಮೈದುಂಬಿ ನಿಂತ ಬಗೆ
 ಸಂತೆ ; ಸಂತೆನೆ ? ನಾದ ತಂತುವಾದೆನು ಕೊನೆಗೆ
 ರಸಃಸುಷಿಯ ಪದ್ಮಶಾಂತಿಯ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲಿ
 ಯುಗಯುಗಕು ಸಾಗಿರುವ ಜಗದ ರಾಮಾಯಣಂ
 ನೂರು ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಬಿಂಬ ಕವಿದರ್ಶನಂ !

ಮನೆ-ಕಿಟಕಿ

(೧)

ಮಗುವನಾಡಿಸುತ ಹೂವಿಗೆ ಹೂವ ಪೋಣಿಸುತ
 ಜಾವ ಜಾವಕೆ ಹಾಡಿನೆಳೆಯ ಜಗ್ಗು
 ದುಂಡುಮಾಲೆಯ ಕನಸ ಕಟ್ಟಿ ಮುಡಿಯುತ್ತಿ ಹಳು
 ಇರುಳಬಾನಿಗೆ ಚಂದ್ರತಾರೆಯಾಗಿ !

ನೀರು ತುಂಬಿದ ಕೆರೆಯ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ
 ಆ ನೀಲಿ ಆ ಮೋಡವೆಲ್ಲ ಮೂಡಿ
 ಹೇಳಬಾರದ ಹಿಗ್ಗು — ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ತು ಮೊಗ್ಗು
 ಯಾವುದೋ ಮಾಯೆಯಲಿ ಗಾಳಿ ತೀಡಿ !

ಈ ಮನೆಯ ಮನದ ಅನುನಯ ನಿತ್ಯನೂತನವು
 ಅದರ ಕಲ್ಪನೆ ಕುಡಿಯೆ ರಂಗವಲ್ಲಿ
 ಊದು ಬತ್ತಿಯು ಬರೆವ ಊಹೆ ಚಿತ್ರವಿಲಾಸ—
 ಮಗುವಿನೆಳನಗೆಯದರ ಧವಳಕೀರ್ತಿ !

ಮುಂಜಾವದಂಗಳದಿ ಹೊನ್ನ ಬೆಳಕಿನ ಹುಂಜ
 ಕೂಗಿ ಕುಣಿಸುವುದದರ ಹೂತುರಾಯಿ
 ಸಂಜೆ ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನಕೆ
 ಕತ್ತಲೆಯ ಬೀಡಿನಲಿ ಸರಬರಾಯಿ !

ಹಂಚುವಾಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಓದೋಡಿ ಬರುವ ಮಳೆ
 ಕಿಟಕಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆವ ಮಿಂಚು ಸೆಳೆತ
 ಎಲ್ಲ ಗುಡುಗಿನ ಧ್ವನಿಯನೆದೆಗೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳುವ
 ಇದರ ಮಡಿಲಲ್ಲಿಹವು ನೂರುಗೀತ !

(೨)

ಜಾಜಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಕುಲ ಸಂಪಿಗೆಯ ಹೂಗಾಳಿ
 ಬಾನಬೆಳುದಿಂಗಳಿನ ಗಂಧಲೇಸ
 ನೂರು ಸ್ನೇಹದ ಒಲುಮೆ ಚಿಲುಮೆ ಪುಟಿಯುವ ರಂಗ
 ಏಕಾಂತಕಿದು ಮತ್ತೆ ನಿಶ್ಚರಂಗ !

ದೂರ ದೂರದ ಹಡಗು ಬಂದು ತಂಗುವವಿದರ
 ಒಡಲ ನಡುಗಡ್ಡೆಯಲಿ ಸರಕು ಇಳಿಸಿ,
 ತೆರೆ ತೆರೆಯ ಭಾವದುನ್ಮಾದಕ್ಕೆ ಏರಿಳಿದು
 ಸಾಗುವವು ದಿಗ್ಧಿ ಗಂತಕ್ಕೆ ಎಳಸಿ !

ದಾರಿ ತಪ್ಪುತ ಅಲೆದು ಮುಗಿಲ ಶೂನ್ಯವನಳೆದು
 ಕನಸೊಡೆದು ಗರಿಯುದುರಿ ಸೋತಪಕ್ಷಿ
 ರೆಂಬಿ ರೆಂಬಿಯ ಕುಕ್ಕಿ ಕನವರಿಸಿ ಹಾರುವವು
 ಮರದ ಹರಣವೆ ಹಾರಿ ಹೋದ ತೆರದಿ !

ಚಣಕೊಂದು ತೋಟ, ಮನವೆಳಸಿದಾಕಡೆ ನೋಟ
 ಹರಿಸಿ ಹಾರುತ ಗಾಳಿಯೊಡನೆ ತೇಲಿ
 ಅಂತು ಇಂತೂ ಹೊತ್ತು ಗಳೆವ ಪಾತರಗಿತ್ತಿ
 ಒಮ್ಮೆಯಾದರು ಭೆಟ್ಟಿಕೊಡುವವಿಲ್ಲಿ !

ನಾವು ಹೂವಿನ ತೇರು, ಹೊಂಗೆ ತುಂಬಿದ ಬಸುರಿ
 ಉರಿವ ದೀಪಸ್ತಂಭವಗೊ ಬೂರಲ !
 ಬೆಳೆದು ಬಾಗಿದ ತೆಂಗು ಹುಲ್ಲು ಹೂವಿನ ರಂಗು
 ಎಲ್ಲೊ ಮರೆಯಾಗಹುದು ಮರಿಕೋಗಿಲ !

(೨)

ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕೆ ಬೀದಿವೈಯ ಕೆರೆಯುವ ಕಾರು
 ಬಸ್ಸು ತುಂಬಿದ ಲಾರಿ ತರಗಬರಗ
 ಆಡು ಕುರಿಮರಿ ಎಮ್ಮೆ ಹೋರಿ ಆಕಳ ಮಂದೆ
 ನಡುಬೀದಿಯಲಿ ನಾಯಿ ಗೋಸ್ಯಭಂಗ !

ಹೋಗೆಗೋಡೆ ಹಳಸಿರುವ ನೆಳಲು ಬಚ್ಚಲರೊಜ್ಜು
 ಇಲ್ಲಣವು ಜೇಡಬಲೆ ಧೂಳಿ ಮುಸುಕು
 ಒಲೆಯ ಮೇಲೊಗ್ಗ ರಣೆ ಘಾಟ ಭಟ ಭಟ ಸೀನು-
 ಡಬ್ಬಿ ಬಾಯಿಗೆ ಸೊಂಡಿ ಚಾಚುವಿಲಿಯು

ಊರಿನಾಚೆಗೆ ದೂರ ಗಿರಿಕಿರೀಟದ ತುದಿಗೆ
 ಮೋಡ-ಬೆಳಕಿನ ಪುಂಜ-ಅದ್ವಿತೀಯ !
 ಹಗಲು ಇರುಳಿನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಪಂಜು-
 ಬಾನಿನಾಶೀರ್ವಾದ ಶಾಂತಿ ಅಭಯ !

ದಿನಬಳಕೆಯನು ಮೀರಿ ಸೆಳೆವತೀಂದ್ರಿಯ ಸ್ಪರ್ಶ
 ಹೊರಜಗವನೊಳಗಟ್ಟುವುಂಕೆ ತಣಿಸಿ
 ಬಾನ ಕನ್ನಡಿಗೆ ಚೌಕಟ್ಟು ಹಾಕಿದೆ ಕಿಟಕಿ
 ಇಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರು, ಆಗು ಅಂತರ್ಮುಖಿ.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮಜಲು

ಬಾನ ಬೀದಿಗೆ ಜೋಲಿಪೊಡೆದು ಉರುಳಿವೆ ನೋಡ
 ಪಡುವಣದ ಪಡಬಾನೆಯಿಂದ ತೂರಿ ;
 ಬೀಕು ಬೀಕಾದತ್ತ ಹೊರಳಿ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ
 ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಿದ್ದಿಹವು ನೆರಳು ಕಾರಿ !

ಹಗಲು ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದ ಗಾಳಿ ಇದ್ದೆಡೆಯಿಂದ
 ಮೈಮುರಿದು ಆಗೀಗ ಆಕಳಿಸಿದೆ—
 ಆಗ ಬೆಚ್ಚನೆ ಧೂಳಿ ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಮೇಲೇರಿ
 ಅದಕೆ ಹಾಜರಿ ಕೊಟ್ಟು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದೆ !

ಕಾಗೆ ಬೀವಿನಕಾಯ ಕುಕ್ಕಿ ಚುಂಚನು ತಿಕ್ಕಿ-
 ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲನೆಯೆ ಕಿರಿಚುತ್ತಿದೆ,
 ಹುಲ್ಲಿನಲಿ ಹುಳವನಾರಿಸುತಿಹವು ಗೊರವಂಕ
 ಗೂಡಿನಲಿ ಗುಬ್ಬಿ ಅರಚುತ್ತಿದೆ !

ಗಡದ ಬೊಟ್ಟೆಯನಾತು ಮಲಗಿರುವ ಭಿಕ್ಷುಕನ
 ಮುತ್ತಿ ಜೊಮ್ಮೆಂದಿಹುದು ನೋಣದ ಪರಿಸೆ ;
 ಬಾಲ ಗುಂಡಾಡಿಸುತ್ತ ನಾಯಿ ತೆರೆದಿದೆ ಬಾಯಿ
 ತೀರಿತಿಲ್ಲವೊ ಅದರ ಆಗಳನಾಸೆ !

ಬೆಕ್ಕು ತಿಂದಿಹ ಇಲಿಗೆ ಬಿತ್ತು ಹದ್ದಿನ ಕಣ್ಣು
 ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿ ಅದಕು ಅರ್ಥಪಾಲು,
 ಬಿಟ್ಟುಬಿಡನ ಮಸಣಯಾತ್ರೆ ನೆರವೇರಿಸಲು
 ಅತ್ತೆ ಹೊರಟಂತಿಹುದು ಇರುವೆಸಾಲು !

ಹಸುರು ಜೊಂಡಿನ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಬಡಕಲು ಎಮ್ಮೆ-
 ' ಈಸಬೇಕೊ ಇದ್ದು ಜೈಸಬೇಕು ' !
 ಹಿಂದಿದರೆ ಉಪಚಾರ ; ತುಂಡು ಮೇದರೆ ಕೊಂಡ-
 ವಾಡೆಯಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ಸಾಯಬೇಕು.

ಬಾಡಿಗೆಯ ಚಕ್ಕಡಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಯಿಲ್ಲದ ಕೀಲ
 ಎಳೆಯಲಾರದ ಎತ್ತು ಎಳೆಯುತ್ತಿದೆ ;
 ಧೂಳಿ ಮಾಂಕಾಳಿಯೊಲು ಬುಸುಗುಟ್ಟಿ ಬರುತಿರುವ
 ಕಾರು ಘೋಂಕರಿಸುತ್ತ ಒತ್ತರಿಸಿದೆ !

ಅಫೀಸಿನಲಿ ಕುಳಿತ ಕಾರಕೂನರ ಕುರ್ಚಿ
 ಜಡವಾಗಿ ಬಡವಾಗಿ ಹುರುಪಳಿಸಿವೆ ;
 ಮೇಜು ತಿಣಕಿದೆ, ಟೈಪುರೈಟರಿಗು ತೆರಪಿಲ್ಲ
 ಹೊರೆಗಟ್ಟಲೆಯ ಕಡತ ಬೆಂಬಳಿಸಿದೆ !

ಎದುರುಗೋಡೆಗೆ ಸಿಲುಬೆಗೆರಿಸಿದ ಗಡಿಯಾರ
 ಸುತ್ತು ಸುತ್ತಿಗೆ ಗಂಟೆ ಟೆಂಟೆಣಿಸಿದೆ,
 ಹತ್ತಿರದ ಹೋಟೆಲಿನ ಹಾಡು-ಹಲಗೆಯು ಕೂಗಿ
 ಬಸಿಯ ಮಧುವಿಂಟಲೈ ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಬಿಸಿಲು ತಗ್ಗಲು ಸಂಜೆ ನಂಜಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಿಹುದು
 ಇರುಳು ಹೇಗೋ ಕಳೆದು ಬೆಳಗು ಬಹುದು
 ಮಜಲು ಬರುವದು ಮತ್ತೆ ಹಗಲ ಪಂಜನುಹಿಡಿದು
 ಜಗದ ಹೆಗಲಿಗೆ ನೋಗವ ಹೇರಿಸುವದು !

ವಿರಹಿ ಸಂಜೆ

ಉರಿದುರಿದು ಹಗಲು

ಆರಿ ಹೋಗಿಹ ಕೆಂಡವಾಯ್ತು ಮುಗಲು !

ನೇಸರನಿಗೂ ಬೇಕರಾಗುವದು ಸಹಜ

ನಿಜ —,

ರಜೆಯೆ ಸಿಗದಿರಲು ಅವನಿಗೆಲ್ಲಿಯದು ಮಜ ?

ಅಂತೆಯೇ

ಅವನೆಂದಿನಂತೆಯೇ

ಕರಿಯ ವೋಡದ ಬರಿಯ ಕಂಬಳಿಯ ಮುಖಕೆಳೆದು

ಹೊತ್ತೊಂಟಿ ಮಲಗಿದನು ಗಪ್ಪುಗಡದು !

ಮಗುವು ಕಿಟಕಿಟಿ ಹಚ್ಚಿ ಕೀಸರಿಟ್ಟಂತೆ

ಮಳೆಯು ಜಿಟಿ ಜಿಟಿ ಹತ್ತಿ ತೊಟ್ಟಕ್ಕಿದೆ ;

ಮರದ ಎಲೆಗಳ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿದ ಕಿರಣ

ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿದೆ ಪಿಸಿಯ ನೂಲಿನಂತೆ.

ಆಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಣ್ಣವಾಗೆ

ಅಳುವ ಮಕ್ಕಳು ನಸುವೆ ನಕ್ಕಹಾಗೆ

ಬಳಿಯ ಹೊಂಡದ ದುಂಡುಮೇಜು ಪರಿಷತ್ತಿನಲಿ

ಕವೈಗಳು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ ಜಿಗಿದಾಡುತ್ತಿವೆ

ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷವೆ ಕೊನೆಗೆ ಗೆದ್ದಹಾಗೆ !

ಜ್ವರವಿಳಿದು ಮೈ ಬೆವರು ಬಿಟ್ಟು ರೋಗಿಯತೆರದಿ

ಕಾದ ತಿರೆ ತೊಯ್ದುಹುದು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ—

ಇಂಥ ಇಳಿಹೊತ್ತಿನೊಳಗೆ !

ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬರುವ ಕಳ್ಳ ಬಿಕ್ಕಿನ ತೆರದಿ

ಮಬ್ಬುಗತ್ತಲೆ ಇಳಿಯ ಮೂಸುತಿಹುದು ;

ಗಾಳಿ ಮೈಸೋಕಿಸದೆ ಮಡಿಯ ಮಾಡುವರಂತೆ

ದೂರ ದೂರವೆ ಹಾರಿ ಬೀಸುತಿಹುದು.

ಮಂಜು ಹಬ್ಬಿತು

ಪೃಥ್ವಿಗೇ ನಂಜೇರಿದಂತೆ !

ಸೇದಿ ಬೀಸಾಡಿರುವ ಸಿಗರೇಟು ತುಂಡಿನೊಲು

ದೂರದಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು ಮಂಕು ಚಿಕ್ಕೆ !

ವಿರಹಿಗಾಯಿತು ಸಂಜೆ

ಸೊರಗಿ ಹೋದಂತೆಯೆ ಬಾನಬಂಜೆ—

ರಾಗ ವಿರಹಿತವಾಯ್ತು ಅವಳ ಕೆನ್ನೆ

ನಿಶೆಯು ಬರೆಯಿತು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಸೊನ್ನೆ !

ಸೊಳ್ಳೆ

೧

ಓಡುತಿಹ ಕಾಲನನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಲೆಯ
 ಚಾಣದಲಿ ಹೊಡೆದಂತೆ ಹತ್ತುಗಂಟಿ
 ಬಾರಿಸಿತು ಗಡಿಯಾರ, ಮುಂದೆ ಸಾಗಿತು ಮುಳ್ಳು,
 ಇರಲಿ ಬಿಡು, ನಮಗೇತಕದರ ತಂಟಿ ?
 ಮಂದ ಬೆಳಕ ತಂದ್ರಿಯಲ್ಲಿ
 ಇಂದ್ರಚಾಪದಂತೆ ಬಾಗಿ
 ಒಲವು ಸವಿಯ ನೀಡಿತು ;
 ಹಿಗ್ಗು ಪಡೆದ ಪ್ರಣಯಕ್ಕಿ
 ನೀಲದಾಳದಲ್ಲಿ ಸುಳಿದು
 ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಇಳಿದು
 ಎದೆಯಗೂಡ ಸೇರಿತು.

ದೀಪವಿಳಿದು ಆರಿತು

ಕತ್ತಲೆ ಮೈ ಚಾಚಿತು
 ನಿದ್ದೆಲೋಹಚುಂಬಕಮೊಲು
 ಎಳೆವ ಸೆಳೆವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ
 ತಂಬೂರಿಯ ನಾದದಂತೆ
 ನಾರದರವತರಿಸಿದಂತೆ
 ಝೇಂಕರಿಸಿತು
 ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾದು ಕುಳಿತ ಸೊಳ್ಳೆ
 ತನ್ನ ಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ !

೨

ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯಲು ಬರುವ ಮೆತ್ತಗಿನ ಕಳ್ಳನೋಲು
 ಸುಳ್ಳು ಸುಳ್ಳೇ ಹಾಡಿ ಹರಸುತಿತ್ತು ;

ಬಾಂಬನೇಸೆಯುವ ವೊದಲು ಅತ್ತಿತ್ತ ಹಾರಾಡಿ
 ಸುತ್ತುವ ವಿಮಾನವೊಲು ಮರಸುತಿತ್ತು.
 ಬಂತು ಆಗೊ !

ಬಂದೆಬಿಟ್ಟಿತು

ಮಹಾಸೈನ್ಯವನು ಹಿಂದಿರಿಸಿ ಮೊರೆದು ' ಸ್ವಾಹಾ '
 " ನೀನಾರಿಗಾದೆಯೊ ಎಲೆ ಮಾನವಾ "

ಪರಿಚಿತರು ಸಲಿಗೇಯಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಬಂದು
 ಹೆಗಲಮೇಲೆಯೆ ಕೈಯನಿರಿಸುವಂತೆ
 ಬಂದು ಕುಳಿತಿದೆ ಮುಖದಮೇಲೆ ಅಂತೆ ;

ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಮೈಮುಟ್ಟಿ ಬಂದು
 ಗುಂಯ್ ಗುಟ್ಟು ತಿದೆ

ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪೃಶ್ಯ ಇಟ್ಟು ತಿರುವಿದಂತೆ
 ರೋಮರೋಮಕೆ ಸೂಜಿ ಮದ್ದಿನಂತೆ !
 ಇಂಥ ಧೈರ್ಯವದೆಂತು ಬಂತೊ ಕಾಣೆ.
 ಕೋಣೆಯಾಚೆಗೆ ಇದನು
 ಹೊಡೆದೋಡಿಸದೆ ಮಾಣೆ !

೩

ಆದು ಮುಂದು ಮುಂದೆ
 ನಾನು ಸೂತ್ರದಗೊಂಬೆ
 ಅಂತೆ ಆಡಿಸಿತೆನ್ನ ಹಿಂದುಮುಂದೆ.
 ಗುಂಗಾಡಗುಂಗು ಮೈದುಂಬಿ ಹಂಗಿಸುತಿತ್ತು
 ಆದರೂ ಆಗಲೆಂದೆ ;
 ಮನಕೆ ಮಾಯಾಮೃಗದ ನೆನಪು ತಂದು
 ಪುಂಗಿಯಾದಿತು ಕಿವಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ;
 ಚಪ್ಪಾಳೆಗೂ ಸೊಪ್ಪುಹಾಕದೆಯೆ ಕೈತಪ್ಪಿ
 ಮೂಲೆಯ ಕಪಾಟಿನಲಿ ಲೀನವಾಯ್ತು.

ತಿಸ್ತಿನಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದ
 ಸೈನಿಕನೊಲು ಮರಳಿದೆ,
 ಹಾಸಿಗೆಯಲಿ ಹೊರಳಿದೆ

.....

ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಗೊರವ ಬಂದು

ಜಾಗಟೆಯನು ಬಡಿದನು :

‘ ಏಳ್ಕೊಟ್ಟಿಗೇಳ್ಕೊಟ್ಟಿಗೇಳ್ಕೊಟ್ಟಿಗೋ ’

ಕಣ್ಣೆರೆದೆನು

???

ಕಿವಿ ನಿಮಿರಿತು

!!!

ಗಡಿಯಾರ ಬಾರಿಸಿತು ಏಳುಗಂಟೆ.

ಚಿಂತನ

೧

ತೆರಳಿದರು
 ಅತಿಥಿಗಳು ಮರಳಿದರು ಮನೆಗೆ
 ನನ್ನ ಮನೆ
 (ಗುಬ್ಬಿ ಹೆರವರ ಮನೆಗೆ
 ತನ್ನ ಮನೆ ಎಂದಂತೆ)
 ಬರಿದಾಯ್ತು ಕೊನೆಗೆ!

ಎದೆಯೊಲವನರಳಿಸುತ
 ಕೆರಳಿಸುತ ಬಂದು
 ಒಂದು ದಿನ ನಿಂದು,
 ಏನೆಲ್ಲವನು ಒಮ್ಮೆ ಹೊಳಹಿನಲಿತಂದು
 ಎದೆಯ ತೋಟಕೆ ದಯೆಯ ಮಳೆಗರೆದರು!
 ಮೇಲುನೋಟಕೆ ತಣಿಸಿ
 ಒಳಗೆ ಕನಿಕರಿಸಿ,
 ಬೀಸಗೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿ
 ಮೋಡದೊಲು ಬಯಲಾಗಿ
 ಬೆರಗು ಗೊಳಿಸಿದರು.

... ..
 ತುಂಬಿದೀ ಬಟ್ಟಲವನಾರು ಕುಡಿದವರು?

೨

ಅಲ್ಲೊ ಬ್ಬರು
 ಇಲ್ಲೊ ಬ್ಬರು
 ಬಾಕಿ ಕವಲುಡಾರಿಯಲ್ಲ;

ಸಾಗಿದತಿಥಿಗಳೆಯರು ;
 ನೋವಿನೆಳೆಯ ಜಗ್ಗಿದಂತೆ
 ನೆನಹಿನೊಡನೆ ನುಡುವರು ;
 ಹೀಜಿ ಬಿಟ್ಟು ರಬ್ಬರಿನೊಲು
 ಎದೆಗೆ ಬಂದು ಬಡವರು !
 ಕತ್ತರಿಸಿದ ಹಲ್ಲಿಬಾಲ
 ಐದೊ ಆರೊ ಸಲ,
 ಜಿಗಿದ ನೆಗೆದು ವಿಶ್ವೇತನ
 ಅಂತ ಮನದ ಚಿಂತನ,
 ಚಿರಂತನ

ಋತುಸಂಸಾರ

೧

ಮೂರು ತಿಂಗಳು

ಬೇಸರವ ನೀಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದು ತಂಗಿಬಳು
ಮಗಳ ಮನೆಯೊಳು ಮುದುಕಿ ಮೋಜುಗಾರ್ತಿ.

ಮೊದಲೆರಡು ದಿನ ಕ್ಷೇಮಸಮಾಚಾರದ ಸುದ್ದಿ,
ಬೇಡವೆಂದರು ಕೂಡ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾತೊರೆವ ಕೈ
ಹಾಗೆಯೇ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಸೈ ;

ಸುರುವಾಯ್ತು ರಗಳೆ

ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮಾತಿಗೇ ವಟವಟಾ ಪಿಟಿಪಿಟೀ

ಲಟಿಕೆ ಮುರಿದು ಚಿಟುಕು ಮುಳ್ಳಾಡಿಸುವ

ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ ಕೆಮ್ಮಿ ಕ್ಯಾಕರಿಪ ತಾಪ

ಗಿಡಬಳ್ಳಿಯನು ಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿತು ಅವಳ

ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಶಾಪ!

ಅಣಕಿಸುತ ಗಾಳಿಯಲಿ ಹಾರಿಹೋದವು

ಬತ್ತಿದೇಲೆಯ ಬಳಗ

ಗದಗುಟ್ಟಿ ನಡುಗಿ ಕಟಕಟ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದರು ಮಂದಿ

ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ ಅವಳು ಮಾತ್ರ, “ ಏನಂದೀ ? ”

ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟಿದ ಮುಖಕೆ ನೆರಗೆಳೆದು ಕೋಲೂರಿ

ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಳು, ಒಮ್ಮೆಲೇ ಗಂಟು ತಲೆಗಿಟ್ಟು

ಏನವಳ ಸೆಡವು ಸಿಟ್ಟು !

೨

ಮಾವು ಹೂವಿನ ಕೊಡೆ ವಿಮಾನದಿಂದಿಳಿತಂದು

ಚಂದ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಂದ ;

“ ಕುವೂ, ಜಗ್ ಜಗ್, ಪುವ್ವೀಟುವಿಟ್ಟವೂ ”

ಕಾಲೇಜು ಕಟ್ಟಿಯ ಹತ್ತಿ ವೊದಲ ಸಲ ಊರಿನೆಡೆ

ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೆ ನಡೆದು ಬಂದಿಹನು ಹುಡುಗ

ಎತ್ತರೆತ್ತರದಲ್ಲೆ ಹಾರುತಿದೆ ಗಿಡುಗ !

ದಿನದಿನಕು ಕನಸುಗಳು ಚಿಗುರಿ ತೋರಣಕಟ್ಟಿ

ಬರೆದಿಹವು ' ಸುಸ್ವಾಗತ '

ಕಾವ್ಯಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ

ನಿತ್ಯ ಸ್ವಗತ.

ಕೋಗಿಲೆಯ ಧ್ವನಿಗೆದೆಯ ಬಾಗಿಲನೆ ತೆರೆದಿಹುದು

ಮನದ ಮೇಲಿನ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ ಸರಸಸಂಗೀತಗೋಷ್ಠಿ!

ನುಗ್ಗೆ ಹೂವಿಗೆ ಲಗ್ಗೆಯಿಟ್ಟು ನೊರೆದಿವೆ ದುಂಬಿ

ಕಣ್ಣೆ ದುರು ಕುಣಿಯುತಿದೆ ಕರ್ಪೂರಗೊಂಬಿ

ಹೋಳಿಹುಣ್ಣಿವೆ ಬಂತು ತಾಳಿ ಎನುತಿದೆ ಗಾಳಿ

ತಾಳಲಾರದು ಬಿಸಿದು ರಕ್ತನಾಡಿ !

೩

ಗಾಳಿ ಗಿರಿಗಿರಿ ಬುಗುರಿಯಾಡಿ ಹಕ್ಕಲುಹೊಲದ

ಹೊಟ್ಟು ರವುದೆಯ ತೊಟ್ಟು ಆಕಾಶಕೇರಿ

ಮೋಡಮೋಡಕು ಹಾಯ್ದು ರ್ಪುಗಾಡಿಸಿದೆ, ನೆರೆದಿರುವ

ಸಂತೆಯಲಿ ಬಿಡಬಹುದೆ ಇಂಥ ಹೋರಿ !

ಹೊತ್ತೇರಿದಂತೆ ನೆತ್ತಿಗೆ ಚುರುಕು ಬಡಿದಿತ್ತು

ತಳಿರು ನಾಲಗೆ ಚಾಚಿ ತೇಕುತಿತ್ತು

ಮರದ ಕೆಳಗಡೆ ನೆಲಲು ಮೈಚಾಚಿ ಮಲಗಿತ್ತು

ಬಿಸಿಲುಗುದುರೆಯು ವ್ಯರ್ಥ ಓಡುತಿತ್ತು.

೪

ಬಂತು ಮಳೆ ಹನಿಯಾಗಿ

ಜೀವವಾಹಿನಿಯಾಗಿ

ಬಾನ ಕೊಡುಗೈದೊರೆಗೆ ಇಳೆಯು ಋಣಿಯಾಗಿ ;
 ಹಳ್ಳ ಹೊಳೆ ಹಾಡಿದವು ಜಲಪಾತವಾಗಿ
 ಗಿಡಗಡದ ನೆತ್ತಿಯನು ಅಡರಿ ಕುಳಿತಹ ಜಗದ
 ಧೂಳು ತೊಡೆದು

ಧಾರೆ ಎರೆಯುತ ಬಂದ ನವನೀರದ !
 ಪುಲಕಗೊಂಡಳು ಪ್ರಕೃತಿ
 ಹಸಿರುಟ್ಟು ಹೂವಿನಾರತಿಯೆತ್ತಿ ನಿಂತಿಹಳು
 ಬಾನುದ್ದ ಬೆಳೆದಂತೆ ಜಗದ ಪ್ರೀತಿ !
 ಒಸಗೆಯಾಯಿತು ; ನರನ ಒಂದೊಂದು ಕೃತಿ ವಿಕೃತಿ
 ಋತುಋತುವಿನೊಡನಿತು ಬೆಸುಗೆಯಾಗ.

ನೆರಳು

ನಿಟ್ಟು ಸಿರನೆಳೆದು

ದಾಟಿತು ಕೊನೆಯರೈಲು :

(ತಕ್ಕೊ ಕೈಮರದ ಕರಡೀಸಲಾಮು !)

ಕೈಯ ಚಾಚಿದ ನೆರಳು ಚಲಿಸುತ್ತಿದೆ!

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಸಂಜೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ ಬಂತು !

ಅಸ್ಥಿ ಪಂಜರದೊಡಲ ತುಂಬುತ್ತಿದೆ !

ಕೈಯಕೋಲನು ಮೀಟಿ

ಸೇತುವೆಯ ದಾಟಿ

ಕೈಯ ಚಾಚಿದ ನೆರಳು ತೆರಳುತ್ತಿದೆ

ನೆರಳು ನರಳುತ್ತಿದೆ !

ತೊಗಲಬಾವಲಿಯಂತೆ ಜೋತಿರುವ ಜೋಪಡಿಯ ನೆರಳು

ಅಕರಾಳ ವಿಕರಾಳ ನೆರಳು !

ಅದರ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಅದೋ..ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಕಪ್ಪಡಿ !

ನಂದಿದಾಶಿಯ ಮನದ ತುಕುಡಿ ತುಕುಡಿ !!

ಹೊರಗೆ.....

ಕೈಬೀಸಿ ಕರೆವ ಈಚಲಗರಿಯ ನೆರಳು

ಮರುಳು !

ನಟ್ಟಿರುಳು ಕೊರಳ ಹಿಸುಕಿದ ತೆರದಿ ನರಿಯ ಕೂಗು !

ಕೊಳ್ಳದೆವ್ವದ ಸೋಗು.

ಗೂಬೆ ಜೋಗುಳ ಕೇಳಿ

ಜೋಪಡಿಯೊಳಿರುಳು ಜೋಂಪಿಸಿತು.

ಅಸ್ಥಿ ಪಂಜರ ಕುಳಿತು

ಬೀದಿಯಲಿ ಆಯ್ದು ಕೊರೆ ಬೀಡಿ ಕಿಡಿಗೇ

ಕತ್ತಲೆದೆ ತಿದಿಯಿಂದ ಹೊಗೆಯೆಳೆದು ನೂಕಿ-
ನೆರಳಿನನಿಮಿತ್ತ ಪೋಕಿ !

* * * *

ಬೆಳಕು ಹರಿಯಿತು

ಯುಗಗುಗದ ಹೊಳವು ಹೊಡಮರಳಿತು !

ಒಡಲ ಹಸಿವೆಗೆ ಸೋತು

ಕೈಕೋಲನಾತು

ನೆರಳು ನಾಲಿಗೆ ಚಾಚಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿದೆ ;

ಅದೋ..... !

ಕೂಗತೆಯಲ್ಲಿಹುದು ರೈಲು ನಿಲ್ಲಾಣ.

ನೆರಳು.....

ನೆರಳಿನದೊಂದು ಪರಿವಾರವೇ ನಿಂದು

ಕೈ ಚಾಚುತಿದೆ ನರಗೆ : “ ನಾರಾಯಣ ! ”

ಪುರಿಬಾಜಿ, ಬ್ರಿಡ್ಡು, ಬಿಸ್ಕಿಟು, ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಚಹ

ಕವ್ವು ಬಸಿಗಾನ ಸನ್ಮಾನ

ಮುಸುರಿಯರಸುವ ನಾಯವೊಲೆಗೆ ಜೋತಾಡುತಿದೆ

ಬೀತಕುನ್ನಿ

“ ಕಾಗೆ ಒಂದಗುಳ ಕಂಡರೆ ಕರೆಯದೇ ತನ್ನ ಬಳಗವನು ? ! ”

ಕೈಯಚಾಚಿದ ನೆರಳು ಜೊತೆಗೂಡಿತೆನ್ನಿ !

ಹೊಸನಾತ ಹೊಸನಾತ !

ಬಂದು ನಿಂತಿತು ರೈಲು ಮತ್ತೊಂದು ;

ನೂಕು ನುಗ್ಗಲಿನಲ್ಲಿ

ತೆವಳಿಕೊಂಡೇ ಬಂದು

ನೆರಳು ಕೈಚಾಚಿತದೊ ಬಾಗಿ ನಿಂದು !

* * * *

ಹೊಗೆಯುಗುಳಿ
ದಾಟಿತು ಕೊನೆಯ ರೈಲು
ಕೈಯ ಚಾಚಿದ ನೆರಳು ತೆವಳುತ್ತಿದೆ
ನೆರಳು ನರಳುತ್ತಿದೆ !

ಕಾಲಾತೀತ

‘ಬಿಡುವಿಲ್ಲ, ಅರ್ಜುಂಟು!’ ಟಾರುಬೀಡಿಯ ತುಡಿತ!

ಕಾರು ನೋಟಾರು ಸೈಕಲ್ಲು ಟಾಂಗಾ ಟ್ರಿಕ್ಯು

ಉಸಿರು ಕಟ್ಟುವ ತೆರದಿ ಬಟ್ಟೆಯಲಿ ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕು!

ಗಡಿಯಾರದೆಡೆಬಿಡದ ಟಿಕ್ಟುಟಿಕ್ಟಿನ ಬಡಿತ!

ಅಫೀಸು ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜು ಅಂಗಡಿ ಬ್ಯಾಂಕು

ಎಳೆಯುತಿಹವಯಸ್ಕಾಂತದೊಲು ಜೀವಾಣುಗಳ

ಮೂಗುದಾರವ ಜಗ್ಗಿ! ನೂರುಗಾಲಿಯ ಕೀಲ

ಸವೆದು ಕಿರುಗುಟ್ಟುತಿನೆ: ನರನಿಗೆ ಜಯಪರಾಕು!

ಬೀದಿಯಂಚಿನ ಕಾಲುದಾರಿಯಲಿ ದನಗಾಹಿ

ಮಹಿಷವಾಹನನಾಗಿ ಕೊಳಲೂದಿ ಸಾಗಿಹನು

ನೋಡಿಡಿರ? ನೋಡದಿದ್ದರು ಸರಿಯೆ; ಅವನೇನು

ಮಂತ್ರಿಯೆ? ಯಾವುದಾದರು ಸಭೆಯ ಮನವೋಹಿ

ಗಾರುಡಿಯೆ? ಅವನಲ್ಲ ಬಿಡಿ; ಅದರೆನ್ನಾಣೆ

ಅಂಥ ಮನಸಿನ ಶಾಂತಿ ಯಾರಿಗಿಹುದೋ ಕಾಣೆ!

ನೃತ್ಯಬಂಧ

೧

ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿತ್ತು ಹಾವು!
 ಮೆತ್ತಗೆ ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿ ಹೆಡೆಯೆತ್ತಿ ಆಡುತ್ತಿತ್ತು
 ಕೈ ಮಾಡಿ ಕರೆವಂತೆ ವೋಹಬಂಧ!
 ಜೋಡು ನಾಲಗೆ—ನಾ ಮುಂಚು ತಾ ಮುಂಚು
 ಮುಗಲ ಮೋಹರದಲ್ಲ
 ಸಳ ಸಳ ಮುಂಚು ಹರಿದಾಡಿ, ನಡೆದಂತೆ
 ಸಿಡಿಲಿನೊಳಸಂಚು!
 ನಾವು ನೀವೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ
 ಅಲೆದುದೆಷ್ಟೋ ಬಾರಿ,
 ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ
 ನಮ್ಮನದು ಕಂಡಿರಬೇಕು, ಖಂಡಿತ;
 ಮನದೊಳೇನೋ ಗುಣಾಕಾರ ಹಾಕಿರಬೇಕು
 ಈಗಲಾದರೂ ಕಂಡಿರ, ಅದರದಿಂಧಾ ಚಮಕು ಚುರುಕು?

೨

ನೆರಳ ಜೊತೆ ನೆರಳಾಗಿ ಅರಿವಾಗಗೊಡದಂತೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೆ
 ಬಂತೋ ಬೆನ್ನಹಿಂದೆ!
 ಹೆಜ್ಜೆ ಯಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಯನಿಟ್ಟು
 ಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡೇ ಇತ್ತು
 ಎಂಥಾ ಒಜ್ಜೆ ಹೊತ್ತರೂ ನುಜ್ಜು ಗುಜ್ಜಾ ಗದೊಲು ಮಾಂಸಮಜ್ಜೆ!
 ಜಪ್ಪಿಸಿ ಕುಳಿತು ನೋಡುವದು—ತಪ್ಪಿತೋ
 ಕುನುಸಿಟ್ಟು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿಯೆ ಬಿಡುವ ಹಿಡಿತ ಹೊಡೆತ!
 ಇದೆ ಈಗ ಸುರುಳಿಯ ಬಿಚ್ಚಿ ಮುಂಚಿ ಮರೆಯಾಯ್ತು!
 ನುಣ್ಣುಗಿನ ಡೊಂಕುಗೆರೆ ಬದಿಗೆ ಹೆಕ್ಕಿಯ ಹೆಜ್ಜೆ

ನಕ್ಷತ್ರ ಮೂಡಿಸಿದೆ! ಮುಂದೆ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ! ಅದರ ಗುರುತಿಲ್ಲ
ಯಾರು ಊದಿದರೇನು ಮನಸೆಳೆವ:ವುಂಗಿ
ಅದಕಿತ್ತು ಬೇರೊಂದು ಭಾವಭಂಗಿ!

೩

ಉಸುಕಿನಲಿ ನಡೆದಂತೆ ಸಾಗಿತ್ತು ನಾಡೀಪರೀಕ್ಷೆ
ಔಷಧಿಯ ಚಮಚಿ ಎಣಿ ಎಣಿಸಿತ್ತು ಒಂದೊಂದೆ ಕೊನೆಯಗಳಿಗೆ
ಭೂಲೋಕವನು ಮೂರು ಸುತ್ತು ಸುತ್ತಿದರು
ಸಪ್ತಸಾಗರ ತಳವ ಶೋಧಿಸಿದರು
ಇಲ್ಲ..... ಎಲ್ಲೂಇಲ್ಲ
ಬರಿಯ ಪಂಜರ ಕೆಳಗೆ ಜೋತಾಡುತ್ತಿತ್ತು
“ ಸಣ್ಣ ಗಿಣಿಯು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಹಾರಿತು ? ”
ಅಕಾಶವಾಣಿಯು ನುಡಿದು ಗುಡುಗು ಮಿಂಚನು ತಳೆದು
ದೇವದೇವಿಯರೊಲಿದು ಬರುವ ಮೊದಲೇ
ಮಣ್ಣ ಲೋಕದ ಸಣ್ಣ ಬೊಂಬೆ ಕೇಳಿತು ಜಗವ
“ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ನಾನಿನ್ನು ಹೋಗಿ ಬರಲೆ ? ”

ಹೊಸಹುಟ್ಟು

ನಿದ್ದೆ ಮಡಿಯೊಳು ದಣಿದು ಮಲಗಹುದು
ಜಗದ ಬಾಳು ;

ಹಗಲಿನ ಅಪಸ್ವರಗಳೆಲ್ಲ ಮಾನದಲಿ
ಮರೆತಿಹವು ನೂರಾರು ಮೇಲುಕೀಳು !

ನಿದ್ದೆ ಬಾರದೆ ನಿನಗೆ? ಬೀಳದೆಯೆ ಸವಿಗನಸು?

ನೆಲದಿಂದ ಮುಗಿಲವರೆಗೂ ಚಿಮ್ಮಿ ಬರುತಿಹವೆ ಬಾಣ ಬಿರುಸು?!

ಕತ್ತಲೆಯ ಆಳದಲಿ

ಕೊರತೆಗಳನೆಲ್ಲವನು ಹೂಳು ಹೂಳು !

* * * *

ಹರಿದು ತಿನ್ನುವ ಹದ್ದು

ತನ್ನ ಗೂಡೊಳು ಮಲಗಿ ನಿದ್ದೆ ಗೈದಿರುವ ಹೊತ್ತು

ಬಾನಿನೆದೆಯೊಳದಾವುದೋ ನೋವು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹರಿದು

ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತ ತ ಕೊರಳ ಬಿಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು ;

ಚಿಕ್ಕೆಗಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಂಬನಿಗಳುರುಳುರುಳಿ

ಮಂದ ಬೆಳಕೂ ಕೂಡ ನಂದಿ ಹೋಗುತ್ತಲಿತ್ತು !

ನರನರಗಳಲ್ಲಿ ವೇದನೆ ತುಂಬಿ ತುಡಿದಂತೆ

ಗಾಳಿ ನರಳಿತ್ತು !

* * * *

ಕಣ್ಣೆರೆಯುತ್ತಿದೆ ನಸುಕು

ಬಾನಬಸುರಿದೊಗೆದ ಕೂಸು !

ಉಷೆಯ ತಾವರೆಗೈಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಸುಕಾಡುತ್ತಿದೆ !

ಹೊಂಬೆಳಕಿನಾನಂದ

ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳನೊಂದೆ ತೆಕ್ಕೆಯೊಳು ಬಿಗಿದು

ಜೀವ ಜೀವದ ಹೂವ ಅರಳಿಸಿಹುದು !

ಹೂವಿನೆಸಳಿನ ಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕೆಗಂಬನಿ ಜಾರಿ

ಮಿರುಗುತ್ತಿದೆ ಅಮೃತಬಿಂದು !

ಪಡುಗಡಲು

೧

ಇದೋ ಕಡಲು !

ಅದೋ ಮುಗಲು !

ಬಾಯ್ಗೆ ರೆದಿವೆ ಒಂದಕೊಂದು ಅನಂತತೆಯ ಹೀರಲು !

ಎನಿತೆನಿತೋ ಹಗಲು ಇರುಳು

ತೆರೆಗಳ ಹೆಗಲೇರಿ ಬರಲು

ನೆಲವನಳಲ ಮಳಲಿನಲ್ಲಿ ಹುಗಿದು ಮುಂದೆ ಸಾಗುವೆ !

ಋತು ಋತುಗಳು ಓತು ಬಂದು

ನದೀ ಮುಖದಿ ಕೂಗುವೆ !

ಬೆಟ್ಟ ಬೆಟ್ಟ ಬೆಂಬಳಿಸಿವೆ—

ಗುಟ್ಟನರಿಯದಂತಿವೆ ;

ಘಟ್ಟವೇರಿ ಘಟ್ಟವಿಳಿದು ಹಸಿರು ಪಟ್ಟವೇರಿದೆ !

ಬಾಸಿನೆದೆಯ ಭವ್ಯತೆಗಿದೋ

ಕಡಲು ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿ !

ಬೇಡ ಬೇರೆ ಮುನ್ನುಡಿ.

೨

ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿ !

ಉಸಿರ್ಕಟ್ಟೆ ದ್ವೀಪ ಮೇಲಕೆದ್ದಿವೆ

ನೀಲನಿದ್ದೆ ಗೈದಿವೆ.

ಹಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿ ಹಾಯಾಗುವೆ ;

ದೋಣೆ ತೆರೆಯನೇರಿವೆ

ನೀರಿನಲ್ಲಿ ರಂಟೆ ಹೊಡೆದು ಹಡಗು ಸ್ವಿತಿಜವಡಂದೆ !

ಕೊರೆದ ಹರಿದ ನೀರಘಾಯ

ಮಟಾಮಾಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಪಡುವಣ ತೀರದಲ್ಲಿ
 ತೀರದಂಥ ಮೊರೆತವೋ!
 ಆಖಾತವೋ ಭೂಶಿರವೋ
 ತೇಲುತಿರುವ ತೆಪ್ಪವೋ
 ದೇಶಾಂತರದಾಸೆವೀಚಿ ಇದರುದರದಿ ಬೆರೆತವೋ!
 ತೆರೆ ತೆರೆಗಳು ಬಂದರದಲಿ ನೋರೆಯ ತೂರಿ ತೂರಿ
 ಬರೆಯುತ್ತಿವೆ ದಿನಚರಿ !

೩

ಅಲೆ ಅಲೆ ಅಲೆ ತೇಲಿಬರುವದಲ್ಲ ದೋಣಿ ಬಿನದ !
 ಅಂಬಿಗರುಲಿ ನಿನದ ;
 ತುಣುಕು ಮೀನು
 ಮಿಣುಕು ಮೀನು
 ಅಣಕಿಸಿ ಸಾರಾದವೇನು ?
 ಬಿದ್ದವದೋ ಬುಟ್ಟಿಗೆ
 ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ !
 ಮೀಂಬುಲಿಗನ ಹಕ್ಕಿ ಕೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿ ಹಾರಿತು
 ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಮೀನು ಮಾತ್ರ ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿತು !
 ಬೊಕ್ಕುದಲೆಯ ಬರಿಮೈಯ
 ಮಕ್ಕಳು ಮುಗಿಬಿದ್ದಿವೆ
 ಅವರ ಪಾಲಿಗಷ್ಟು ಇಷ್ಟು ಕಡಲು ಕೊಟ್ಟ ಕಾಣಿಕೆ
 ಮತ್ಸ್ಯಗಂಧಿ ಯೋಜನಸುಗಂಧಿಯಾದಳೆಂಬ ವಾಡಿಕೆ !

೪

ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಯುದ್ಧವಾಯ್ತು ಮನುಕುಲದುದ್ಧಾರಕೆ !
 ಕಳೆಯಲೆಂದೆ ಬಂದಿತೆನ್ನಿ
 ದೇಶ ದಿಗ್ವಿಜಯಗಳ

ಶಾಂತಿಯ ಬಾಯಾರಿಕೆ ;
 ನೆಲ ಬಾನ್ ಗಳು ಸಾಲಲಿಲ್ಲ
 ಕಡಲಿಗು ಕಿಡಿ ಸಿಡಿಯಿತು
 ' ಉದ್ಧ ರೇದಾತ್ಮನಾತ್ಮಾನಂ '
 ಜಲಸುರಂಗ ಹಬ್ಬಿತು !
 ಹಡಗು ಹಡಗು ಬುಡಮೇಲು
 ಸುತ್ತು ತೋಪುಗಾವಲು ;
 ನಾಗರಿಕತೆ ಮುಗಿಲಿಗೇರಿ
 ಬಾಂಬಿನ ಮಳೆಗೆರೆಯಿತು
 ಆಗಸವೇ ಅದುರಿತು !
 ಕಡಲು ದಂಡೆಗಪ್ಪಳಿಸಿತು
 ಚಪ್ಪರಿಸಿತು ನಾಲಗೆ
 ಈ ಯುದ್ಧ ದ ಮದ್ದು ಗುಂಡು
 ಸಾಲಬೇಕು ಅದರ ಯಾವ ಮೂಲೆಗೆ ?

೨೩

ಇದೋ ಕಡಲು
 ಅದೋ ಮುಗಿಲು
 ಬಾಯ್ಲೆ ರೆದಿವೆ ಒಂದಕೊಂದು ಅನಂತತೆಯ ಹೀರಲು
 ಉರುಳುತ್ತಿಹ ಭೂಗೋಲದ ಆಯುಷ್ಯವು ತೀರಲು
 ಅದೂ ಬೊಕ್ಕು ಬೋರಲು !

ಪಣತಿ

೧

ನೂರು ಹೃದಯದ ಮೇರು ಭಾವಗಳ

ನೂರಾರು ಸಾಲುದೀಪ

ಹೊತ್ತಿ ಉರಿದಿವೆ ಸುತ್ತು ಕತ್ತಲೆಯ ಕೂಪದಲಿ—

ಒಂದು ಚಣ, ಬೆಳಕು ನಗೆ ನಲಿವು ಸಲ್ಲಾಪ:

ಮರುಗಳಿಗೆ 'ಆ' ಎಂದು ಅಂಧಕಾಸುರ ಬಂದು

ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯಲು ಕೇಳಿಬರುವದೊಂದೇ ಸೊಲ್ಲು

ಅಣುಕಣದ ವಿಪ್ರಲಾಪ!

ಸುತ್ತು ಕಂದಕ ತೋಡಿ ಮುಳ್ಳು ತಂತಿಯ ಬಿಗಿದು

ಭದ್ರವಾಗಿಯೆ ಕಾವಲಿಟ್ಟರೂ ಬಿಟ್ಟರೂ

ನುಗ್ಗಿ ಬಂದೇ ಬಿಡುವನಲ್ಲ ಈ ಭೂಪ!

ಬಿಳಿಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ನೆರಳುಬಂದಾಡುವವು

ಕುಣಿಸುವನು ಕಿಳ್ಳಿಕೇತ;

ನೆತ್ತಿಯಲಿ ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿ ಮಲಗಿದ ಮೆದುಳು....ಬಡವಾಯಿ

ಚಿತ್ತವೆತ್ತೋ ಆದರ ಧ್ಯಾನವೆತ್ತೋ !

ಕೆಸರು ಮೆತ್ತಿದ ಕಾಲನೆತ್ತಿತ್ತಿ ಇಡುತಿಹುದು ಗಾಣದೆತ್ತು

ಹಾಳುಗೋಡೆಯ ಬದಿಗೆ ಕಾಲು ಜೋಡಿಸಿ ನಿಂತು

ಇಹಪರದ ದೀರ್ಘ ಅಲೋಚನೆಗೆ ತೊಡಗಿಹುದು

ಯುಗಯುಗದ ದೈನ್ಯವಾಣಿ,—

ಕಟ್ಟಿ ಕಾಲನು ಮೇಯಬಿಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿ.

ಕೆದರಿ ತಿವ್ವೆಯ ಕೋಳಿ ಹೆಕ್ಕುತ್ತಿಹುದೇನನೊ

ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆಯೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಿದೆ ತನ್ನ ಸರ್ವ ಬಳಗ!

ಬೆಳಗಾಗೊ ಮುನ್ನವೇ ಕೂಗುವದೆ—ಅದರಮನೆ ಹಾಳಾಗ

ಇಷ್ಟುಬೇಗ?

ಹಿಡಿದು ಒಂದೇ ಉಸಿರು ಒದರುತಿದೆ ಊರೆಲ್ಲ ಗಿರಣಿ ಭೋಂಗಳಾ.

ದಿನದ ಬೀಸುವಕಲ್ಲು ಗರಗರೆಂದಾಡಿಹುದು
 ಬಳೆಯ ಮಂಜುಳರವದ ನಾದ ಹಿಡಿದು ;
 ಇರುಳೆಲ್ಲ ಉರಿದುರಿದು ಸಣ್ಣ ದಾಗಿದೆ ಪಣತಿ
 ಗುಡಿಸಲದ ಗೂಡಿನಲಿ ಜೀವ ಹಿಡಿದು !

೨

ಅವತಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಅವತಾರಗಳು ಬಂದು
 ಮಂಡಿಸಿದ ಭಾವಚಿತ್ರ !
 ಕಟ್ಟುಹಾಕಿಸಿ ಗೋಡೆಗಿಡಿದು ನೋಳೆಯನು ಜಡಿದು
 ತೂಗಬಿಟ್ಟ ಹರಾರೊ ಬಲು ವಿಚಿತ್ರ !
 ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲು ಪೌಳಿ ನಡುವೆ ಗೋಪುರವೇರಿ
 ಮೂಡಿತ್ತು ಮುದ್ದು ಕಳಸ ;
 ಹರಗಿ ಹಸನಾದ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಿತು ಶಾಶಿಧಾನ್ಯದವಸ.
 ಪೂಜೆ ಸಂದಿತು ಮುಗ್ಧ ನೈವೇದ್ಯ ಸಂತ್ಯಪ್ತಿ —
 ಹಬ್ಬ ಹುಣ್ಣಿ ವೆಗೊಮ್ಮೆ ಹೊಮ್ಮಿದುತ್ತಾಹದಲಿ
 ನೋಳಗದವು ಜೋಡು ಕಹಳೆ !
 ಗಂಟೆ ಗಣಗಣನಾದ ರಿಂಗಣದಿ ನರನರವು ವಿದ್ಯುತ್ತರಂಗಮಾಲೆ !
 ಬಯಕೆ ಊದಿನಕಡ್ಡಿ ಬರೆದುಹಾಕಿತು ದಿನವು ಬಿನ್ನಹದ ಓಲೆ
 ಮುಟ್ಟಿತಿಲ್ಲವೋ, ಇನ್ನೂ ಉತ್ತರವೆ ಬರಲಿಲ್ಲ
 ಏನೋ ವರ್ಗಾವರ್ಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ !

ನುಡಿಯಲೊಲ್ಲದು ದೇಹ ದೇಗುಲದ ಗಂಟೆಯುಲಿ
 ಮಿಡಿಯಲೊಲ್ಲದು ಮುಖ್ಯ ಜೀವನಾಡಿ,
 ಹಿಡಿದು ಸಿಕ್ಕಾಬಟ್ಟೆ ಜಗ್ಗುತಿವೆ ನೂರಾರು ಬೇಟಿನಾಯಿ !
 ಮಡಿಯುಟ್ಟಿ ಪೂಜಾರಿ (ನೋಡಿರವನವತಾರ !)
 ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೊಂಡ ತತ್ ಕ್ಷಣವೇ ಕೃತಾರ್ಥ.
 ಆಮೇಲೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಹಣಿಸುವನು ಒಂದೊಂದೆ ಸೌಟು ತೀರ್ಥ

(ಗಂಗೆ ತುಂಗೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರ ಕಾವೇರಿಯರು ನೆರೆ ಬಂದು
ಹೊರಚೆಲ್ಲುತಿಹರು ವ್ಯರ್ಥ)
ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ದ ಬಲ್ಲು ಕಾಜಿನ ಗುಳಾಪುಗಳು ಕಾರ್ತಿಕವ
ಹಚ್ಚಿ ದಿರುಳು

ಧಳಧಳಸುವೆರಡು ಬಂಗಾರ ವಾದುಕೆಮೇಲೆ
ಆಡುತೆವೆ ಪೂಜಾರಿ ಕೈಯ ಬೆರಳು!
ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲಿ ಪಣತಿ ಉರಿದಿವೆ ನಿರಾತಂಕ
ಬಂದು ಬಡಿದರು ನೂರು ದೀಪದಹುಳು!

(೩)

ಚೆಂಡು ಹೂ ತುಂಬೆ ಹೂ ಹೊನ್ನವರೆ ಹುಚ್ಚೆಳ್ಳು—
ಸೆಜ್ಜೆ ಜೋಳದ ತೆನೆಗೆ ಸುಂಕವಾಡಿ
ಮಣ್ಣ ಕುಡಿಕೆಯನೊಡೆದು ಪುಟಿಯುತಿದೆ ಕಾರಂಜಿ
ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ದ ಬದುಕನೆಲ್ಲ ತೂರಿ!

ಗುದ್ದು ತಿದೆ ಗಾಳಿಯನು ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ ಮದ್ದು
ಒದ್ದಾಡುತೆವೆ ಒಳಗೆ ಚಟಪಟಾಕಿ;
ಹೊತ್ತಿ ಸುರುಸುರುಬತ್ತಿ ನಕ್ಷತ್ರ ಸೂಸುತಿವೆ
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ, ಇಂದು ದೀಪಾವಳಿ!

ಗುರಿಯಿರದ ಸುರುಬಾಣ ಹಾರಿದೆ ಧಡಲ್ ಬಾಜಿ
ಆಟದಾಟಂಬಾಂಬಿನಾಸ್ಪೋಟಿನ!
ಒಂದೊಂದಕೂ ಸ್ಪರ್ಧೆ 'ನಾ ಮುಂದೆ ನೀ ಮುಂದೆ'
ಸಾಲಬಹುದೇ ಒಂದು ಜೀವಮಾನ?

ಮುಗಲು ಝಗಝಗ ಮಿಂಚಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡಿತು ಸ್ನಾಪ್ತ
(ಸಿಗಲಾರದಿನ್ನಿಂಥ ಜಗದ ಭಂಗಿ!)

ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಮಳೆ ಹೊಯ್ದು ಗುಡುಗುಡಿಸಿತ್ತು
 ಸಿಕ್ಕ ಬೇಟೆಯ ಸಿಡಿಲು ತಿಂದು ತೇಗಿ!
 ಮರ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದು ಕಬ್ಬಿಣಕಂಬ ನೆಲಕೊರಗಿ
 ಹರಿದು ವಿದ್ಯುತ್ತಂತಿ ದೀಪವಾರಿ
 ಕತ್ತಲೆಯೆ ತುಂಬಿ ಹೊರಚಿಲ್ಲುವ ಗಟಾರದಲಿ
 ಕೊಚ್ಚಿಹೋಯಿತು ಪಾಪ, ಮುದ್ದು ಕುನ್ನಿ!

* * * *

ತಲೆತಲಾಂತರದಿಂದ ತೈಲವೆರೆಯುತ ಬಂದು
 ಸೊಡರು ಕುಡಿಯಾಡಿಸಿದೆ ಮಣ್ಣು ಪಣತಿ;—
 ನೆಲಬಾನಿಗೊಂದೆ ದೀಪಾವಳಿಯ ಸೇತುವೆಯ
 ನಿಲಿಸಿ ಉದ್ಘಾಟಿಸಲಿ 'ಜ್ಯೋತಿಷಾಂ ಜ್ಯೋತಿಃ!'

ಕೊನೆಯ ನಿಲ್ಲಾಣ

೧

ಜೇನು ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಯಾರೂ ಹೊಗೆಯಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಹೋದಂತೆ

ಮಂದಿ ಗಿಜಿಗಿಟ್ಟಿರುವ ನಿಲ್ಲಾಣ ;

ಯಾವುದೋ ಊರು

ಎಲ್ಲಿಯೋ ಏತಕೋ ಅವಸರದ ಕೆಲಸ

ಮನದ ಕೊನೆಯಂಚಿನಲಿ ಮತ್ತಾವುದೋ ಸರಸ ವಿರಸ ;

ನಿಂತಲ್ಲಿಯೆ

ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೆ

ಎದೆಯ ಮಗ್ಗದಲಿ ಮಿಂಚಿನ ಲಾಳು ಓಡಾಡಿದೆ !

ಕೈಯ ಗಡಿಯಾರದಲಿ ಕಾಲದ ಸಾಡಿ ಮಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ

ಅಲ್ಲಿಗೂ ಇಲ್ಲಿಗೂ ಎಲ್ಲೆಗೋ ಎಳೆಯನೆಳೆದಾಡುತ್ತಿದೆ ಜೀವಜೀಡ !

ದೂರ ತಾರಸ್ವರದಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡಿತು ಗಾಡಿ

(ಮುಗಿಲ ಭೇದಿಸಿ ಬರುವ ಅಶರೀರವಾಣಿ !)

ಅಡವು ಹತ್ತಿದ ಮೈಯ ಪುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಾಯಿ

ಎದ್ದು ಕಿವಿ ಝಾಡಿಸಿದೆ—

ಫಡ್....ಫಡ್....ಫಡ್ ...ಫಡ್....

ಕಂಪಿಸಿದವೆರಡೂ ಕಂಬಿ

ನೂರು ಗಾಳಿಗಳುರುಳಿ ವಡ್ಡು ಬಿದ್ದಿರುವವೆಯು

ಹೊಡೆದುಕೊಂಡಿಬಿ ಸುತ್ತ ಧಡಧಡಿಸಿ—

ಓ ಬಂತು ! ಬಂದು ನುಗ್ಗಿತು ಗಾಡಿ

ಬಂದಂತೆ ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಬೀರುಕಿತ್ತು !

(' ಬಂದಿತೆಂದರು ಇದ್ದುದಿದ್ದೆ ಇತ್ತು. '

೨

ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಒಳಗಟ್ಟು ಕುಳಿತೆಯಾ?—

ಇಲ್ಲವೋ ಇಲ್ಲ ಜಾಗ ಡಬ್ಬಿ ಭರ್ತಿ

ಮೋಟಾರು ಬಸ್ಸು ಸಿನಿಮಾ ಸರ್ಕಸ್ಸು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ

ಇದೇ ಫಜೀತಿ !

ಎಂಥ ಹುಚ್ಚನೋ ನೀನು

ಸುಮ್ಮನೆ ದಂಗು ಬಡಿದೇಕೆ ನಿಂತಿ?

ಬೂಂ ಹತ್ತು, ಜೋರಾಗಿ ಆ ಕಡೆ ಒತ್ತು ಈಗ ನಿನ್ನ ಸರತಿ

‘ ಮಹಾಜನೋಯೇನ ಗತಸ್ಸಪಂಥಾ ’

ಯಾರಾದರೇನು, ತಮಗಿಷ್ಟು ಆರಾಮುಜಾಗ ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಾಕು

ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಕು ; ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದು ದಬ್ಬುವುದೊಂದೆ ಬಾಕಿ !

ಎಲಾ ಅವಿವೇಕಿ !

ಗುಂಪಿನಲ್ಲೂ ನೀನು ಮಾತ್ರ ಏಕಾಕಿ.

*

*

*

*

ಇದು ಹೊರಬೆಟ್ಟ ಲೇಟು

ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ಲೇಟು ;

ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದೆ ಸಾಹೇಬರ ಬಾಯ ಚಿರೂಟು

ಫುಸ್....ಫುಸ್....ಫುಸ್....

ಉಶ್...ಎಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿತೋ ಗಾಳಿ

ಒಂದೇಸವನೆ ನೆಖೆ ಕುಚ್ಚು ತಿದೆ

ಬಂದ ಬೆವರೆಲ್ಲ ಇಂಗಿ ಒಳಿತಿಂಗಿ ಒಣಗಿ ಒತ್ತುಗರಡಾಗಿದೆ !

‘ ನೋಡಾ ಲೆಮನ್ ಆರೆಂಜ್....’

‘ ಗರಮಾ ಗರಂ ಚಹಾ ...’

‘ ಒಂದಾಣೆ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ ’

ಅರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ಕೋಟಿನೊಳಗಟ್ಟಿ ವಾಕೀಟು !

ಅದರ ಜೊತೆಗೇ ಇತ್ತು ಈಗ ತೆಗೆಸಿದ ತಿಕ್ಕೀಟು

ಐದರದೊಂದು ನೋಟು !

ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೇ ಬರಬೇಕೆ ಇಂಥ ಪಡಿಪಾಟು !
 ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ
 ಚಹ ಕುಡಿಸಲೊಂದಾಣೆ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ,
 ಅವರಾದರೂ ನನ್ನ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ ;
 ಯಾವ ಡಬ್ಬಿಯನೇರಿ ಯಾರ ಡುಬ್ಬದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರೋ
 ಯಾವಬಲ್ಲ !

ಕಿಡಿಕಿಯೊಳಗಿಂದಲೇ ಒಳಗೆ ತುರುಕಿರಬೇಕು ಅವರ ಹೆಮಾಲ.
 ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆಯೆ ಬೆಕ್ಕಿನೊಲು ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವನೀಗ ಚಿಕ್ಕರು
 ಇದ್ದುದನು ಹೇಳಿದರೆ ನಂಬಬಹುದೇ ಅವನು
 ಹಾಗು ಹೀಗೂ ಜಡಿದು ವಸೂಲು ಮಾಡದೆ ಬಿಡನು.
 ಇಲ್ಲಿ ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ನುಸುಳಿ ಪಾರಾಗಬಹುದು
 ಅಲ್ಲಿ ಏನೋ ಎಂತೋ
 ನಾನಿಳವ

ಆ

ಕೊನೆಯ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ !
 (ಜಪ್ತು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾಡಲಿ, ನನ್ನ ಕಿಸೆಯೆಲ್ಲ ಖಾಲಿ)

* * * *

ಇದು ದೊಡ್ಡ ನಿಲ್ದಾಣಕೂಟ
 ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಹೊರಟು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದು ಕೂಡುವವೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಗಾಡಿ
 ದೇಹಾದ್ಯಂತ ಸಂಚರಿಸಿ ಪುಪ್ಪುಸಕೆ ಹರಿವಂತೆ ರಕ್ತನಾಡಿ.
 ನಮ್ಮ ಗಾಡಿಗೆ ಏನು ಬಂತೋ ಧಾಡಿ
 ನಿಂತು ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯುತ ಮಲಗಬಿಡುವ ರೂಢಿ;
 ಎಲ್ಲಿ ಹೋದನೋ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಗಾರ್ಡ್
 ತ್ರಿಶಂಕುವಿನಂತೆ ನಮ್ಮನಿಲ್ಲಿಯೆ ಬಿಟ್ಟು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಾಳಕೊಟ್ಟು
 ಕುಣಿಯ ಹಚ್ಚಿದನಲ್ಲ ಇವನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಕೀರ್ತನಕಾರನೇ ಫೇಟು.
 ಆಕಳಿಸಿ ತೂಕಡಿಸಿ ಓಕರಿಸಿ ಸಾಕಾಯ್ತು ಮೂಗು ತಿಕ್ಕಿ !

ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹತ್ತಿ ಹತ್ತಿ ಕೈ ಹತ್ತಿ ಯಂಡಿಗೆಯಂತೆ
ತುಳಿಯುತ್ತಿಹರು—

ಹೊಡೆಯಬಾರದೆ ಗಂಟೆ

ಊದಬಾರದೆ ಸೀಟೆ

ಉರುಳಬಾರದೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ನೂರುಗಾಲಿ!

“ಉಧೋ ಉಧೋ ಒಳಗಿದ್ದ ಬೆಳಕೆ ಬೆಳಕೇ
ಉಧೋ ಉಧೋ ಹೊರಗೆ ಬಾ ಏಕೆ ಒಳಕೆ!”

೩

ಧಡಗ್....ಗಡಗ್....ಧಡಗ್....ಗಡಗ್....

ಇದ್ದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಮುಂದಕೆಳೆಯಿತೆಂಜನ್ನು

ಒಂದೊಂದೆ ಸುತ್ತು ಎಣಿಸುತ್ತ ಉರುಳಿದವು ಗಾಲಿ

ಉಸಿರಾಡಿಸಿತು ಗಾಳಿ

ಸಾಗಿದವು ಡಬ್ಬಿ ಹೊಯ್ದಾಡುತ್ತ ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು....

ದೊಡ್ಡ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬನೇ ದುಡಿಯುವವ

ಹಬ್ಬಿ ಬೆಳೆದಿದೆ ಬಳಗ ತೂಗು ತೊಟ್ಟಿಲವಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಟ್ಟಿಲವಾಗಿ

ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾಗಿ ಹತ್ತು ನೂರಾಗಿ!

ವರುಷ ವರುಷಗಳೆಷ್ಟೋ ಗತಿಸಿದವು ಹೀಗೆಯೇ ಹಳಿಗುಂಟೆ ಸಾಗಿ.

ಜಗ್ ಜಗ್ ಝುಕು ಝುಕು

ಜಗ್ ಜಗ್ ಝುಕು ಝುಕು ಜಗ್ ಜಗ್....

ಓಹೊ! ಕುಣಿಯಲೂ ಬಲ್ಲುದೀ ಗಾಡಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಉನ್ಮಾದಗೂಡಿ

ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಾಯದ ಮೋಡಿ:

ಹತ್ತಿದಿಬ್ಬವ ಸಿಕ್ಕುಹೊಡೆದು ಹುಬ್ಬನು ಕುಣಿಸಿ

ಹಸಿರ ಸೆರಗನು ಜಗ್ಗಿ ಸರಸವಾಡಿ

ಸೇತುವೆಯನೊತ್ತಿ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಆಲಿಂಗಿಸುತ್ತ

ಕಣಿವೆ ಕಂದರಗಳಲಿ ಕಟ್ಟಾಡಿಸಿ—

ಜಗ್ ಜಗ್ ಝುಕು ಝುಕು

ಜಗ್ ಜಗ್ ಝುಕು ಝುಕು

ಜಗ್ ಜಗ್.....

ಕೊಂಚ ಮುಗ್ಗರಿಸಿತ್ತು ಗಾಡಿ ಬಿತ್ತು ಬೈಕು!

ಅಂತು ಇಂತೂ ಕೊನೆಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿತ್ತು ಇಗೊ ಬಂತು ನಿಲ್ದಾಣ
ನಿಟ್ಟುಸಿರುಗರೆದು ನಿಂತಿತೋ ಆಗಿ ನಿತ್ಯಾಣ!

ಹತ್ತುವರು ಇಳಿಯುವರು ಮತ್ತೆ ಮುಗಿ ಬೀಳುವರು

ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನಂಥವರು ಎಷ್ಟೋ ಜನ!

ಎಡಬಲದ ಗಿಡಮರಗಳೋಡಿ ಡಿಕ್ಕಿಗು ಹೊಡೆದು

ಗಿರಿದರಿಗಳೆಲ್ಲ ಗರಗರ ತಿರುಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಬೀಸಿ ಒಗೆದು

ಗಕ್ಕನೆ ಚೇನು ಜಗ್ಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಂತೆ ಬಹುದೂರ ನೆನಪು—

ಇಡಿಯ ಹಾಡಿನಲಿ ಎದೆಯ ಮಿಡಿದಂತೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು

ಚರಣ

ಇರಲಿ; ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ಮತ್ತೆ ಆ ನಿಲ್ಲ ಕಳೆ ಪುರಾಣ

ಹೊರು ನಿನ್ನ ಹೋಲ್ದಾಲು

ಹಿಡಿದುಕೋ ಕೈಚೀಲ.

ಇಳಿದು ಬಿಡು ಸಾವಧಾನ

ಜಗ್....ಜಗ್....ಜಗ್ ...ಜಗ್ ...

ಚಲಿಸುತೆನೆ ಗಾಲಿ, ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಂತು ತ್ರಾಣ

ಎಲ್ಲಿಹುದೋ ಈ ಇದರ ಕೊನೆಯ ನಿಲ್ದಾಣ?!

ದ್ವಂದ್ವ

ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ತಲೆಯೊಳಗೇ ಏಕೆ ಸುರುವಾಯ್ತೊ
ಹಾಳಾದ ಕಾರಣಾನೆ !

ನೂರು ಯಂತ್ರದ ಗಾಲಿ ಚೇತೃರಿಸಿ ಓಡುತ್ತಿವೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೇಸವನೆ
ಹಗಲಿರುಳು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡವೆ ಕಪ್ಪು ಹೊಗೆಯುಗುಳಿ
ಅಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಅಗೋ ಆಕಾಶದ ನಕಾಶವನ್ನೆ !

ಎಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲಿ ಮಗುಚಿ ಮೋಡದ ದೋಣಿ
ಚಿಕ್ಕ ತಳಕಂಡವೋ,—

ಹಗಲು ಕಾನೂನಬಿಲ್ಲ ಸೇತುವೆಯು ಮುರಿದಿರುಳ
ರಹದಾರಿ ಬಂದಾಯಿತೋ—

ಇಲ್ಲಿಯವರಿಗೇ ಮೊದಲು ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ
ಅಲ್ಲಿಯವರನು ಕುರಿತ ಯೋಚನೆಗೆಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ?
ಇಂದಿನದೆ ಮುಖ್ಯ ರಾಧ್ಯಾಂಶವಾಗಿದೆ ನೋಡಿ
ಉಳಿದದ್ದು ಮುಂದೆ ನೋಡೋಣ ಸಾವಕಾಶ.

* * * *

ಸೆಳಕಿನ ಹಿಂದೆ ಸೆಳಕು ಸೆಳಕಿನ ಹಿಂದೆ ಸೆಳಕು

ನಡುನಡುವೆ ಕುಲುಕುತ್ತಿಹುದಲ್ಲ ಇದು ಯಾವ ಬೆಳಕು !

ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ತೂರಿಬಿಟ್ಟಂತಿಹುದು ಹಸುರು ಸರ್ಚಲೈಟು
ಕಾಡುನಾಚಿನ್ನದೆಯೆ ಹುಲ್ಲು ಹಸುರಾಣಿಯಲಿ ಅದರ ದೋಣಕು !

ಒಳಗೆ ಬಿಚ್ಚಿಗೆ ಕುಳಿತು ಚಪವ ಗುಟ್ಟುಕರಿಸುತ್ತ

ಆಗಾಗ ಕಿಟಕಿಯಲಿ ಹಣಕಿದರೆ ಸಾಕು

ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು ?—

ಆಹಾ ! ಹೀಗೆಯೇ ಸಾಗರಲಿ ಈ ಜಗತ್ತು.

ಮರದ ಪ್ರೊಟೆರಿಯೊಳೊಂದೆ ಗಿಳಿಯಮರಿ—ಕಿಲಿ ಕಿಲಿ

ಜನುಗು ಮಳೆಯಲಿ ತೊಯ್ದು ತೆಪ್ಪಗಿವೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಹಕ್ಕಿಪಕ್ಕಿ

ತೊಟ್ಟಿಲಲಿ ಮಗುವಿನೆಳನಗೆಯ ತಲಕಾವೇರಿ !
 ಅಂಗಳದ ಕಸಗಂಟಿಯಲಿ ರಸದ ವಿಜಯಧ್ವಜವನೆತ್ತಿ ಹೆ
 ಗುಲಾಬಾಕ್ಷಿ ;

‘ ರಸೋವೈಸಃ ’

ಮದುಗುಣಿಕೆ ಊದಿವೆ ತುತೂತುತ್ತು ತೂರಿ.
 ಕಂವೌಂಡುಗೋಡಿಯ ಮೇಲು ಬರೆದಿದೆ ಹಸಿರು ತನ್ನ
 ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೆಸರು.

ಬೆಳ್ಳಗೆ ನಿರಿಯ ಚಿಮ್ಮುತ್ತ ಬಂದು
 ನೆಲವ ನೋಹಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಬಾನಿಗೇರಿದೆ ಮಳೆಯಥಳಕು !
 ನೀರೆಲ್ಲ ಬಸಿದು ರೇವೆ ಮಣ್ಣು ನು ಹರವಿ
 ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿಂತಿಹುದು ಜೀವಝರಿಯು ;
 ತೊಳೆದ ಮನಸಿನ ತೊಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿವೆ ನೂರು ದೇರೆಹೂ
 ಮರಿನೊಸರು.

ಎದೆ ಎದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಣಿದು ಕೋಲಾಟವಾಡಿದೆ ಅದೇ :
 ‘ ಚೆಲುವಯ್ಯ ಚೆಲುವೋ.... ಚೆಲುವಯ್ಯ ಚೆಲುವೋ ’

* * * *

ಅದಕಾಗಿ ಇದಕಾಗಿ ಬೆದಕುತಿಹುದಲ್ಲ ಮನ—
 ಅದಕಿಹುದೆ ಬೇರೆ ಬದುಕು ?
 ತೊಟ್ಟು ಕುಣಿಯುತ್ತಿಹುದು ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೊಂದು
 ಬೇರೆ ಪ್ರೋಷಾಕಾ !

ಸಾಧನೆ ಸತ್ಯದಾರಾಧನೆಗಳೆಂದರದಕೆ ತಲೆಬೇನೆ,
 ಈಗಿರುವ ಮೆದುಳೋ? ಖಾಲಿ ಖಜಾನೆ.
 ಇಷ್ಟರ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ನಡೆದೀತು, ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಈ ನಮ್ಮ
 ಕಾರಖಾನೆ—

ಇಲ್ಲವೆಂದರು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರುವುದಿದೆ ಹೇಳಿ,
 ಅದು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಕೊಟ್ಟ ಅಸ್ತಿ !
 ಸಂಪು ಹೂಡಿದರೂ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ

ಅದರ ಮಾಲಕನು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಕ್ಕೇ ಹಣಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಮಾರಾಯಾ
ಆದುದಾಗಲಿ, ಕೊನೆಗೆ ಆಗಿಯೇ ಬಿಡಲಿ ಕುಸ್ತಿ
ನೋಡೋಣ ಒಂದು ಕೈ !
ಗೆದ್ದ ರೂ ಸೈ, ಗೆದೆಯದಿದ್ದ ರೂ ಸೈ.

ಇವನಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಬೈಗು-ಬೆಳಗು!

೧

ಸುತ್ತು ಹತ್ತೂ ಕಡೆಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿವೆ ಕಂಗಳು
ಮಗುವಿನೆಳನಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಗಲುಹಗಲೇ ನುಸುಳಿ ಬಂದಿಹುದು
ಬೆಳುದಿಂಗಳು!

ಕತ್ತಲೆಯ ಅಚ್ಚಿನಲಿ ಬೆಳಕಿನೆರಕವ ಹೊಯ್ದು
ತೆಗೆದಿರುವ ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರತಿಮೆ ನೂರು!
ಮೂರು-ಸಂಜೆಯ ಮೃದುಲ ನೀಲಿಯಾಗಸದೆದೆಯ
ತುಡುವ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಗಳ ಬಯಕೆ-ಸಾಲು ;
ದೂರ ಬೆಟ್ಟವನಿಳಿದು ಮೆಲುಕಾಡಿಸುತ ಬರುವ ಕೊರಳ
ಗಂಟೆಯು ವಿಡುವ ನಾದ ಹೊಳಲು.

ಗಿರಿಯ ಮುಡಿಗಿರುವ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ನಂದಾದೀಪ
ಬಾನಿಗೇರಿದೆ ಹೊಗರು ಅಗರುಧೂಪ—
ಶೂನ್ಯದೊಡನನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿ ಬೆರೆದಿದೆ ವಿಶ್ವಚೈತನ್ಯ ವಿವಿಧರೂಪ.

ಮುಳ್ಳುಜಾಲಿಯ ಹೂವ ಸೌಗಂಧದಲಿ ತೇಲೆ ದುಂಬಿಗನಸು
ಜೋಂಪಿಸುತ್ತಿದೆ ಮಗುವಿನೆಳೆಯ ಮನಸು.

‘ ಕಂದ ಜೋ ಜೋ ... ಬೆಳಕಿನಂದ ಜೋ ಜೋ ’
ಹೊಂಗೆ ಹುಣಿಸೆಯು ಬೊಗಸೆ ಬೊಗಸೆ ಸುರಿದಿವೆ ಹೂವು
ಹಣ್ಣು ತೂಗಿದೆ ಕೊಂಬೆ ಕೊಂಬೆಯಲಿ ಮಾವು ;
ಧೂಳಿ ನುಣ್ಣಗೆ ನೆಲಕೆ ಜಾರುತ್ತಿದೆ ಗಾಳಿಯಲಿ ಆರುತಿಹುದದರ
ತಾವು

ಮನೆಯ ಜಗುಲಿಯನೇರಿ ಬೆಳಕು ತೂಗಾಡುತ್ತಿದೆ
ಒಳದನಿಯು ಹಾಡುತ್ತಿಹುದು :

‘ ಕಂದ ಜೋ ಜೋ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ಜೋ ಜೋ ’

ನೀಲಪರದೆಯ ನಡುವಿನೆಳೆಯ ಜಗ್ಗಲು ಝಗ್ಗನೆದ್ದು ಕುಣಿದಿವೆ
ತಾರೆ

ನೆಲದೆಯ ಮೊಗ್ಗರಳಿ ಪರಿಮಳದ ಸೂರೆ !

ಮುಗಲ ಮಂಚವನೇರಿ ಅಂಜಿದುಪ್ಪಳ ಹೊಡೆದು

ಚಿಕ್ಕೆಗಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆವ ನೀರೆ !

ಆಡಿ ದಣಿದಿದೆ ಮಗುವು

(ಅದಕೆ ದಣಿವೇ ಇಲ್ಲ !)

ಎಳೆಯ ಕಂಗಳ ಎವೆಗೆ ತಂಗಾಳಿಯಾಗಿ ಸುಳಿ, ಜೇನಾಗಿ

ಇಳಿದು ಬಾರೆ !

*

*

*

*

೨

ಹಗಲು ಕೋಳಿಯ ನಿದ್ರೆ—

ಬಯಲಾಟದಲಿ ನೋಗು ಕುಣಿದದ್ದೂ ಕುಣಿದದ್ದೆ

ತಕ್ಕ ಧೈ ತಕ್ಕ ಧೈ

ಕಾಳಿಂಗನ ಹೆಡೆಯ ಹತ್ತಿ ಹತ್ತಿ ತುಳಿದ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ

ಧಿಕ್ಕೈ ಧೈ !

ಆಚೆ ಬೀದಿಗು ಗಸ್ತಿ ಹೊಡೆದು ಬರುವದು ಕೇಕೆ

ಕೊಟ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆ !

ಬಿಳಿ ಜೋಳ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕವನೆಗಲ್ಲನು ಬೀರಿ ಹಕ್ಕಿ ಹಾರಿಸು

ಹನು

ಅತ್ತಿತ್ತ ಸುಳಿದೀರಿ ಮತ್ತೆ, ಜೋಕೆ !

ತಾಸಿಗಿಪ್ಪತ್ತು ಮೈಲಿನ ವೇಗ ಮಾರುವುದು

ಮನೆತುಂಬ ಓಡುವುದು ಅಂಬಿಗಾಲಿನ ಕಾರು !

ನೋಡ ನೋಡುತ ಧುಮುಕಿ ಹೊಡೆದು ಮೇಲೇಳುವುದು

ಬ್ರೇಕು ಹಾಕಲು ವೇಗ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಜೋರು !

ಏನಿಲ್ಲವೆಂದರೂ ದಿನಕೆಂಟು ಅಸಘಾತ

ಇನ್ನೆಂಟು ಅದರೂ ಈತ ನಿರ್ಭೀತ,
 ಎಂಥ ಅದ್ಭುತವಡಗಿ ಕುಳಿತು ಆಡಿಸುತಿಹುದೋ
 ಎಂಟು ತಿಂಗಳ ಪುಟ್ಟ ಜೀವಯಂತ್ರ !

೩

ಮೈಮರೆತು ಕುಳಿತ ಕಡೆಗಿನನ ಮಿಂಚಿನದಾಳಿ
 ಹೊಂಚುಗಾರ !
 ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಸರ್ರನೆರಗಿ ಬಡಿಯುವ ಗಿಡುಗ
 ಆಕ್ರಮಣಶೀಲ !
 ರಾಶಿಯೊಕ್ಕುವ ಸಮಯಕೆದ್ದ ಸುಂಟರಗಾಳಿ—
 ಕೋಲಾಹಲ !
 ಏಳು ಮೆಟ್ಟಿನ ಹುಲಿಯ ಹಿಡಿದು ಸಳಗಸಬಲ್ಲ
 ಚಂಡ ಪ್ರಚಂಡ !
 ಕಣ್ಣೆ ಬಿದ್ದು ದನೆಲ್ಲ ಕಸಿದು ಕೈವಶಗೊಂಬ
 ಪುಂಡ ಮಾತಾಂಡ !
 ನಜರು ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಮುಜುರೆ ಹೊಡೆದರು ಕೂಡ
 ಸಂಧಾನ ವಿಫಲ ವಿಫಲ !
 ತುಂಟನೆಗೆ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ ಬೀರುವ ಬಂಟ
 ನಿತ್ಯ ಜಯಶೀಲ !

೪

ಎರೆದು ಧೂಪವ ಹಾಕಿ ಹೊಚ್ಚಿ ಬೆಚ್ಚಗೆ ತುಂಬುದೊಟ್ಟಿಲನು ತೂಗಿ
 ಮೆಲ್ಲನುಲಿಯಲಿ ಇವಳು ಜೋಗುಳವ ಹಾಡುತಿರೆ
 ಹೊಮ್ಮಿ ಬರುವುದು ಇವಗು ಕಾವ್ಯಸ್ಫೂರ್ತಿ !
 ಯಾವ ದೈವಿಕ ಭಾಷೆ ಯಾವುದೋ ಧಾಟಿ—
 ಹಾಡಿಯೇ ಹಾಡುವನು ಕಂಠಪೂರ್ತಿ—

ತೂಗಿದವರಿಗೆ ಖಂತು ತೂಕಡಿಕೆ ಎಂದಾಗ
ಹಾಡು ಮುಗಿವುದು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿ.
ಏರಿ ಗಗನಕೆ ಹಾರಿ ತೂರಿ ಬಿನ್ನಾಣದಲಿ
ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಲಾಗ ಹಾಕಿ
ಗೂಡಿಗಳಿವುದು ಪಾರಿವಾಳ ನೆಟ್ಟಗೆ ಬಂದು
ಬಾನಿನಲಿ ಸಂಜೆಯಾಗ.

ದಡಸೂಸಿ ಹರಿವ ನದಿ ಮಡುವಾಗಿ ನಿಂತಂತೆ
ಇರುಳಿನಲಿ ಇವನ ನಿದ್ದೆ—
(ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲೂ ಮುಖವು ಮುದ್ದು ಮುದ್ದೆ)
ನಡುವೆ ಏನೋ ಕನಸು, ತುಟಿಯಂಚಿನಲಿ ಮಿಂಚು—
ಮೂಡಿಮರೆಯಾಗುವದು ದಿವದ ಬೆಳಕು ;
ಕೊಳದ ತಳದಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದು ಮುಳುಗಲು ಮೀನು
ಥಳಥಳಿಸಿ ಹೊಳೆಯುವೊಲು ನೀರಿನಂಚು !

ಎಲ್ಲೋ ಒಲವಿನ ಸೂತ್ರ ಹಿಡಿದು ಆಡಿಸುತಿರಲು
ಆನಂದದುದ್ಯಾಳಿ ಒಳಗು ಹೊರಗು ;
ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ದಿನವು ಮೂಡಿ ಬೆಳಕಾಡಿದರು
ಇವನಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಬೈಗು-ಬೆಳಗು.

ದೀಪಧಾರಿ

೧

ಒಂದು.... ಎರಡು ... ಮೂರು
 ಒಂದೊಂದು ಹೂ ಹಗುರು
 ಮಗುವಿಡುವ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿನ ಪುಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನೆಡೆಸಿದನು
 ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ !
 ದಟ್ಟಡಿಯನಿಡುತ್ತಲಿವ ನಡೆಗಲಿತುವೇ ಒಂದು
 ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತ.

ಭೂಮಂಡಲವ ನೆತ್ತಿಯಲಿ ಹೊತ್ತು ಮೇಲೆತ್ತುವೊಲು
 ಏಳುವನನಾಮತ್ತು
 ಜೋಲಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ತಂತಿ ಮೇಲೆ ಓಡುವ ನಡೆವ
 ವಿವಿಧ ಕಸರತ್ತು ;
 ಅದರ ಗತ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಇವನಿಗೂ ಗೊತ್ತು !
 ಬಂದು ನೋಡಿರಿ ಒಮ್ಮೆ, ಗರ್ವಿಗಮ್ಮತ್ತು.

೨

ಪದವಿಟ್ಟುದೇ ಭಂಗಿ
 ನಡೆದದ್ದೆ ದಾರಿ,
 ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿದರಿವನು ವಿಶ್ವಸಂಚಾರಿ !
 ಹಿಡಿದದ್ದೆ ಹಟ
 ಇವನು ನುಡಿದದ್ದೆ ವೇದ,
 ತಳಕಿತ್ತು ಓಡುವವು ಎಲ್ಲ ವಾಗ್ವಾದ
 ಎದ್ದನೋ,—
 ತೊತ್ತಳಂದುಳಿವ ಯಜ್ಞದ ಕುದುರೆ !
 ಬಿದ್ದನೋ,—

ಇವಗಿಲ್ಲ ಆದರ ಪರಿವೆ,

ಎದ್ದೆದ್ದು ಬಿದ್ದು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ನಡೆಯುವ ಹಿಗ್ಗು

ಸಾಹಸದ ದಂಡಯಾತ್ರಿ !

ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಈಗಿನಿಂದಲೆ ಮುಂದಿನಾವ ಹೋರಾಟಕ್ಕೋ

ಈ ಸಿದ್ಧತೆ !

೩

ಇವನ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಿರಲಿಕ್ಕೆ ಜರುಗಲು ಬೇಕು

ಈ ಮನೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ !

ತಪ್ಪಿತೋ,—

ಹಿಂದು ಮುಂದೂ ನೋಡದವನು ಉದಿಯೆ ಬಿಡುವ

ಸಮರ ತೂರ್ಯ !

ನನುಗಿಲ್ಲ ಇವನಿದುರು ನಿಂತು ನುಡಿಯುವ ಧೈರ್ಯ

ಬೆಳಗಿನಿಂದಲು ಸಂಜೆವರೆಗು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಉರಿವ ಸೂರ್ಯ !

ಆಡಿದರೆ ಆಡಿಯೇ ಆಡುವನು ; ಮನಸುಖರಾಯ

(ನನೋ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರಾಯ)

ಕಲ್ಲೊ ಮುಳ್ಳೊ—ಇವನು ಒಂದನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸನು

ವಜ್ರಕಾಯ !

(ಇತ್ತೀಚೆ ಬೇರೆ ಕಲಿತಹನು

ಕಣ್ಣಿನಲಿ ನೀರಿಲ್ಲದೆಯೆ ಅಳುವ ಹೊಸ ಉಪಾಯ)

ಮರುಗಳಿಗೆ—ಶುಭಗಳಿಗೆ—ಏನು ಹೊಳೆವುದೋ ಏನೋ

ಏನಿಳಿವುದೋ ಚಂದ್ರಲೋಕದಿಂದ

ಇಷ್ಟಗಲ ಅರಳುವದು ದುಂಡು ಮಲ್ಲಿಗೆ ನಗೆಯು

ಹೊಮ್ಮಿದೊಲು ಈ ಬಾಳಿನೆಲ್ಲ ಚೆಂದ !

೪

ಎತ್ತಲೋ ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕಿಗು ಕೈಯನೆತ್ತುವನು
 ಕಾಣದುದ ಕೈಮಾಡಿ ಕರೆಯುತ್ತಿಹನು ;
 ಇವನ ಕಪ್ಪನೆ ಕಣ್ಣಿಗಿದಿರು ಕುಣಿಯುವ ನವಿಲು
 ಯಾವುದೊ ಬೆರಳೆತ್ತಿ ತೋರಿಸುವನು !

ಬಾನ ಮರೆಗಿರುವ ಚಂದ್ರನ ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯುವನು
 ಒಂದೆ ನೋಟಕೆ ಚಿಕ್ಕೆ ಜಾಲಾಡಿಸುವನು ;
 ಹೂವ ಕಂಡರೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಮೂಸುವನು ಈ ರಸಿಕ—
 ಬಾನುಲಿಗೆ ತಾನೆ ಹೊಸ ಹಾಡು ಕಲಿಸುವನು !

ಬಿಸಿಲ ಕೋಲನು ಹಿಡಿದು ಮೇಲೇರ ಬಯಸುವನು
 ಮಣ್ಣಿನಲಿ ಹೊನ್ನ ಕಣವಾರಿಸುವನು ;
 ಮೇಲೆ ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿ ಪುಚ್ಚಗಳನೆಣಿಸುವನು
 ಮೌನಗಾಳಿಯ ಜಡಿದು ಮಾತಾಡಿಸುವನು !

ಹಗಲು ಸತತೋದ್ಯೋಗಿ ಇರುಳು ಕಿಂದರಿಜೋಗಿ
 ನಿದ್ರೆ ಎಲ್ಲೊ ಯಕ್ಷಲೋಕ ಸಂಚಾರಿ
 ಇವನೇಳೆಯ ಕಂಗಳಲಿ ಹೊಳೆವ ತಿಂಗಳ ಬೆಳಕು—
 ದಿನದ ದಾರಿಯೊಳೆಮಗೆ ದೀಪಧಾರಿ !

ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

ನವ್ಯತೆ ರಾಗು ಕಾವ್ಯಜೀವನ— ವಿ. ಕೃ. ಗೋಕಾಕ	೨—೦—೦
ಎಂದೆಂದೂ ಮುಗಿಯದ ಕಥೆ— ಯು. ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿ	೧—೦—೦
ಸಂಗಮ— ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎನ್. ರಾವ್	೧—೦—೦
ದೀಪಧಾರಿ— ಚೆನ್ನವೀರಕಣವಿ	೧—೦—೦

ಸುರುಚಿ ಪ್ರಕಾಶನ
ಸರಸ್ವತಿಪುರಂ, ಮೈಸೂರು

ಇದೇ ಲೇಖಕರ
ಇತರ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹಗಳು

- * ಕಾವ್ಯಾಕ್ಷಿ
- * ಭಾವಜೀವಿ (ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ)
- * ಆಕಾಶಬುಟ್ಟಿ
- * ಮಧುಚಂದ್ರ